

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 731

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 noiembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.134 din 23 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	2–3
Decizia nr. 1.172 din 30 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	3–5
Decizia nr. 1.174 din 30 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5–6
Decizia nr. 1.294 din 14 octombrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	7–8
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
95. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2010 privind executarea serviciilor de aerofotogrammetrie și de realizare a ortofotoplanurilor pe teritoriul României pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	8–9
1.016. — Hotărâre pentru stabilirea Sistemului de informare și monitorizare a traficului navelor maritime care intră/ies în/din apele naționale navigabile ale României	10–21
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.741. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor pentru aprobarea Ghidului de finanțare a Programului privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire — beneficiari unități administrativ-teritoriale, instituții publice și unități de cult	22–31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.134**

din 23 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Mihai Andrei Gașpăr în Dosarul nr. 6.854/236/2008 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.854/236/2008, **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Mihai Andrei Gașpăr.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că i s-a încălcat dreptul constituțional la liberă circulație prin neaplicarea Normei de metrologie legală NML 021—05 „Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)”, aprobată prin Ordinul nr. 301 din 23 noiembrie 2005 al directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală, în ceea ce privește eroarea tolerată pentru măsurarea vitezei (art. 3.1.1., „*Erori maxime tolerate pentru măsurarea vitezei*”). Se arată că „trebuie constatată că prevederile art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nesocotește prevederile art. 25 din Constituție”, în sensul că este încălcat dreptul de a mai circula pe drumurile publice „chiar dacă există o marjă de eroare a unui aparat”.

Tribunalul Giurgiu — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „(3) *Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte: [...] e) depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.*”

Se susține că aceste dispoziții legale încalcă dreptul la liberă circulație, consacrat de art. 25 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că autorul acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, argumentele sale vizând, în realitate, modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale de către organul constatator, cu privire la care se arată că nu a aplicat normele referitoare la eroarea tolerată pentru măsurarea vitezei. Asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai cu privire la constituționalitatea actelor cu privire la care a fost sesizată, fiind de competența instanțelor de judecată învestite cu soluționarea plângerii contravenționale.

În plus, într-o jurisprudență constantă Curtea a statuat că art. 25 din Constituție privind dreptul la liberă circulație nu are legătură cu dreptul de a conduce vehicule. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 210 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 20 aprilie 2007, Curtea a statuat că „dreptul la liberă circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele aspecte care formează acest drept fundamental, și anume: libera circulație pe teritoriul României și libera circulație în afara teritoriului țării. Dreptul la liberă circulație, astfel cum este reglementat de Constituția României, prin receptarea sa din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice, nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere auto în acest scop, prevederile

constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație. Ca urmare, fiecare cetățean poate folosi mijloacele de transport pe care le consideră potrivite (rutiere, feroviare, aeriene, fluviale, navale, mijloace de transport în comun sau personale), cu respectarea regulilor impuse prin actele normative care reglementează utilizarea acestora.”

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Mihai Andrei Gașpăr în Dosarul nr. 6.854/236/2008 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.172

din 30 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Marian Olteanu în Dosarul nr. 1.693/335/2009 al Judecătoriei Videle.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.693/335/2009, **Judecătoria Videle a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a**

Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

Excepția a fost ridicată de Marian Olteanu cu ocazia soluționării unei cauze penale privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 86 alin. (2) și art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 aduc atingere dispozițiilor constituționale referitoare la reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestora, întrucât reglementează infracțiuni pe calea ordonanței de urgență, în condițiile în care infracțiunile și pedepsele se stabilesc de Parlament prin lege organică. Invocă, în acest sens, și contradicția cu dispozițiile art. 141 din Codul penal, potrivit cărora „*Prin «lege penală» se înțelege orice dispoziție cu caracter penal cuprinsă în legi sau decrete»*”. Totodată, consideră că prevederile art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, libertatea individuală, dreptul la liberă circulație, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dispozițiile constituționale referitoare la domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțe de urgență, deoarece afectează drepturi și libertăți cetățenești prevăzute de Constituție, și anume libertatea individuală și dreptul la liberă circulație.

Judecătoria Videle apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, având următorul cuprins:

— Art. 86: „(1) *Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.*

(2) *Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv sau al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.*

(3) *Cu pedeapsa prevăzută la alin. (2) se sancționează și persoana care încredințează cu știință un autovehicul sau tramvai, pentru conducerea pe drumurile publice, unei persoane care se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) sau unei persoane care suferă de o boală psihică ori se află sub influența alcoolului sau a unor produse ori substanțe stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora.”;*

— Art. 87: „(1) *Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau tramvai de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.*

(2) *Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și persoana care conduce un autovehicul sau un tramvai și care se află sub influența unor substanțe ori produse stupefiante sau medicamente cu efecte similare acestora.*

(3) *Substanțele sau produsele stupefiante, precum și medicamentele cu efecte similare acestora se stabilesc de către Ministerul Sănătății Publice, iar lista acestora se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.*

(4) *Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unei persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoare de la 2 la 7 ani.*

(5) *Refuzul, împotrivirea ori sustragerea conducătorului unui autovehicul sau al unui tramvai ori a instructorului auto, aflat în procesul de instruire, sau a examinatorului autorității competente, aflat în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, de a se supune recoltării probelor biologice sau testării aerului expirat, în vederea stabilirii alcoolemiei ori a prezenței de produse sau substanțe stupefiante ori a medicamentelor cu efecte similare acestora, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 23 referitoare la libertatea individuală, ale art. 25 privind dreptul la liberă circulație, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 73 alin. (3) lit. h) privind reglementarea prin lege organică a infracțiunilor, pedepselor și a regimului executării acestora, precum și ale art. 115 alin. (6) referitoare la domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțe de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens este Decizia nr. 605 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 3 iunie 2010, prin care Curtea, făcând referire la jurisprudența sa constantă în materie, a reținut că interdicția de a emite ordonanțe în domeniul legilor organice privește exclusiv ordonanțele adoptate în temeiul unei legi speciale de abilitare, nu și ordonanțele de urgență. Pentru aceste motive, este neîntemeiată critica dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în sensul că normele imperative ale art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție ar exclude reglementarea, pe calea ordonanței de urgență, a infracțiunilor.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Totodată, autorul excepției invocă contradicția dintre dispozițiile art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și prevederile art. 141 din Codul penal. O asemenea critică nu poate fi însă reținută, întrucât examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispoziții din Constituție sau din actele internaționale la care România este parte, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și nici coroborarea lor sau posibilele contradicții din cadrul legislației interne.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că „*nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale*” și că „*nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică*”. În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă „*afectează*”, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin. Or, stabilirea de infracțiuni în ceea ce privește circulația pe drumurile publice are ca scop, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, „*asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective*” și nu este de natură să încalce drepturile fundamentale reglementate de art. 23 și 25 din Constituție, și anume libertatea individuală și dreptul la liberă circulație. De altfel, și „*libera circulație*”, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 25 alin. (1), se desfășoară potrivit unor reguli stabilite prin lege, reguli care au ca finalitate ocrotirea unor valori economice și sociale, a drepturilor și libertăților cetățenilor.

Pentru aceleași motive, prevederile art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu aduc

atingere nici dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 53 din Constituție, fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu poate fi reținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 86 și 87 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Marian Olteanu în Dosarul nr. 1.693/335/2009 al Judecătoriai Videle.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.174

din 30 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Emanuel-Norbert Nemeș în Dosarul nr. 3.403/296/2009 și de Iuliu-Alexandru Nagy în Dosarul nr. 3.988/296/2009, ambele dosare ale Judecătoriai Satu Mare.

La apelul nominal lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 150D/2010 și nr. 429D/2010 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 429D/2010 la Dosarul nr. 150D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.403/296/2009, **Judecătoria Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

Excepția a fost ridicată de Emanuel-Norbert Nemeș cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții a procurorului.

Prin Încheierea din 1 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.988/296/2009, **Judecătoria Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția a fost ridicată de Iuliu-Alexandru

Nagy cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții a procurorului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care reglementează reținerea permisului de conducere și eliberarea unei dovezi înlocuitoare fără drept de circulație în cazul săvârșirii anumitor infracțiuni la regimul circulației pe drumurile publice, în absența unei hotărâri judecătorești definitive de condamnare, încalcă egalitatea în drepturi a cetățenilor, accesul liber la justiție, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare.

Judecătoria Satu Mare apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 este neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1.262/2008.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 146/2008, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 754 din 7 noiembrie 2008, având următorul cuprins: „Art. 111. — (1) Permisul de conducere sau dovada înlocuitoare a acestuia se reține în următoarele cazuri: [...] b) când titularul acestuia a săvârșit una dintre infracțiunile prevăzute la art. 85, art. 86 alin. (2), art. 87 alin. (1), (2), (4) și (5), art. 89 alin. (1), art. 90 alin. (1) și la art. 92 alin. (3) și (5);

[...] (3) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și d), precum și în cele menționate la art. 85 alin. (2) și (4), art. 86 alin. (2), art. 87 alin. (1), (2), (4) și (5), art. 89 alin. (1), art. 90 alin. (1), art. 92 alin. (3) și (5) și la art. 102 alin. (3) lit. a) și c), dovada înlocuitoare a permisului de conducere se eliberează fără drept de circulație.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care consacră prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens este Decizia nr. 381 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2009, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Emanuel-Norbert Nemeș în Dosarul nr. 3.403/296/2009 și de Iuliu-Alexandru Nagy în Dosarul nr. 3.988/296/2009, ambele dosare ale Judecătoriai Satu Mare. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.294

din 14 octombrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Acsinte Gaspar — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Afrodita Laura Tutunaru — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Maria Magdalena Viorica Georgescu în Dosarul nr. 1.125/219/2008 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.125/219/2008, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Maria Magdalena Viorica Georgescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12) referitoare la legalitatea pedepsei, art. 53 alin. (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 20 *Tratatul internațional privind drepturile omului*, precum și art. 7 cu denumirea marginală *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece judecătorul este lipsit de marjele minime și maxime între care să facă determinarea în concret a sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 60 de zile. Practic, judecătorul este pus în imposibilitatea de a individualiza pedeapsa în funcție de gradul de pericol social al faptei și de persoana făptuitorului, fiind obligat să aplice aceeași pedeapsă indiferent de modalitatea de comitere.

Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal opinează că prevederile contestate nu contravin Constituției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care au următorul conținut:

„(3) *Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii contravenționale complementare a suspendării dreptului de a conduce pentru o perioadă conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte:*

a) *nerespectarea regulilor privind prioritatea de trecere, depășirea sau trecerea la culoarea roșie a semaforului, dacă prin aceasta s-a produs un accident de circulație din care au rezultat avarierea unui vehicul sau alte pagube materiale;*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 660 din 30 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 1 iulie 2009, Curtea Constituțională a respins ca nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, statuând că, în ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 53 din Constituție, se observă că textul constituțional se referă exclusiv la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Legea fundamentală, iar normele criticate nu restrâng drepturi constituționale, ci prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța circulației rutiere. Pe de altă parte, este de observat că alin. (1) al art. 53 prevede, între alte situații, că exercițiul unor drepturi poate fi restrâns și pentru apărarea drepturilor și a libertăților cetățenilor.

În aceste condiții, Curtea constată că nici critica referitoare la încălcarea dispozițiilor referitoare la legalitatea pedepsei nu poate fi reținută, sancțiunea prevăzută în norma contestată fiind deci prevăzută de lege, adoptată, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, în temeiul delegării legislative.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 101 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Maria Magdalena Viorica Georgescu în Dosarul nr. 1.125/219/2008 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2010

privind executarea serviciilor de aerofotogrammetrie și de realizare a ortofotoplanurilor

pe teritoriul României pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

Luând în considerare necesitatea actualizării Sistemului de Identificare a Parcelelor Agricole (*LPIS*), prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a regulamentelor (CE) nr. 1.290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003, precum și de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.122/2009 din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol,

având în vedere recomandările misiunilor de audit ale Comisiei Europene referitoare la calitatea LPIS și condițiile specifice din România, prin care s-a constatat necesitatea înlocuirii ortofotoplanurilor din 3 în 3 ani și faptul că actualizarea acestui sistem a început în anul 2008 și este prevăzută a se încheia la 31 decembrie 2010,

având în vedere faptul că LPIS este susținut de activitatea de aerofotogrammetrie și de realizare a ortofotoplanurilor, precum și de activitatea de digitizare și actualizare, care nu a fost reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2010 privind executarea serviciilor de aerofotogrammetrie și de realizare a ortofotoplanurilor pe teritoriul României pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 136/2010,

ținând seama de faptul că neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență ar avea drept consecințe aplicarea de penalități României, ca urmare a neactualizării LPIS, precum și excluderea, parțială sau totală, a României de la finanțarea comunitară de un miliard de euro, doar pentru campania 2010, din Fondul European de Garantare Agricolă (FEGA) și din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), ceea ce ar conduce, implicit, la alocarea fondurilor necesare pentru plata fermierilor români din bugetul național,

în considerare faptului că aceste elemente vizează interesul național și constituie situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2010 privind executarea serviciilor de aerofotogrammetrie și de realizare a ortofotoplanurilor pe teritoriul României pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 30 martie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 136/2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind executarea serviciilor de aerofotogrammetrie
și de realizare a ortofotoplanurilor pe teritoriul României
și executarea serviciilor de digitizare și actualizare
a Sistemului de Identificare a Parcelelor Agricole
pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale”**

**2. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11,
cu următorul cuprins:**

„Art. 11. — (1) Activitatea de digitizare și actualizare a Sistemului de Identificare a Parcelelor Agricole, denumit în continuare LPIS, pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale reprezintă activitate de interes național.

(2) În perioada 1 ianuarie 2011—31 decembrie 2020, activitatea de digitizare și actualizare a LPIS, realizată pe baza ortofotoplanurilor obținute potrivit prevederilor art. 1, pentru Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale se execută de către Ministerul Apărării Naționale.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), activitatea de digitizare și actualizare a LPIS, alta decât cea realizată pe baza ortofotoplanurilor obținute potrivit prevederilor art. 1, și anume cea realizată pe baza informațiilor oferite de fermieri, pe baza rezultatelor obținute în urma controalelor pe teren, pe baza documentelor de scoatere din circuitul agricol și pe baza altor informații puse la dispoziția Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură de către alte instituții ale statului, se execută de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, potrivit reglementărilor în vigoare.”

**3. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 21,
cu următorul cuprins:**

„Art. 21. — Plata serviciilor de digitizare și actualizare a LPIS se efectuează, anual, din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.”

4. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Sumele încasate din serviciile de aerofotogrammetrie și de realizare a ortofotoplanurilor, precum și sumele încasate din serviciile de digitizare și actualizare a

LPIS se constituie venituri ale activităților finanțate integral din venituri proprii înființate pe lângă Ministerul Apărării Naționale, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 253/2003 privind aprobarea înființării pe lângă Ministerul Apărării Naționale a unor activități finanțate integral din venituri proprii, cu modificările ulterioare.”

Art. II. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgențe și până la data de 31 decembrie 2010, activitatea de digitizare și actualizare a Sistemului de Identificare a Parcelelor Agricole (LPIS) se execută de Ministerul Apărării Naționale pentru o suprafață de minimum 7.000 km², pe baza ortofotoplanurilor puse la dispoziție de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură.

Art. III. — Contractele privind activitatea de digitizare și actualizare a LPIS încheiate înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se derulează conform clauzelor contractuale, în condițiile legii.

Art. IV. — (1) În termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se încheie un protocol între Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Apărării Naționale pentru aplicarea prevederilor art. 11 și 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 136/2010, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, precum și a prevederilor art. II.

(2) Structurile Ministerului Apărării Naționale care execută activitatea de digitizare și actualizare a LPIS se stabilesc de ministrul apărării naționale, prin protocolul prevăzut la alin. (1).

(3) Structurile Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale beneficiare ale activității de digitizare și actualizare a LPIS se stabilesc de ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, prin protocolul prevăzut la alin. (1).

(4) În baza protocolului prevăzut la alin. (1) se încheie anual contracte de prestări de servicii între structurile desemnate potrivit prevederilor alin. (2) și (3).

(5) Pentru anul 2010, contractele de prestări de servicii se încheie în termen de 10 zile de la semnarea protocolului prevăzut la alin. (1), în limita bugetului aprobat al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură pentru anul 2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără
Ministrul apărării naționale,
Gabriel Oprea
Președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea
și Monitorizarea Achizițiilor Publice,
Cristina Trăilă
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea Sistemului de informare și monitorizare a traficului navelor maritime care intră/ies în/din apele naționale navigabile ale României

Având în vedere prevederile art. 2 din Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, precum și prevederile art. 19 alin. (1) lit. g) și alin. (2) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (3) din Planul național de pregătire, răspuns și cooperare în caz de poluare marină cu hidrocarburi și alte substanțe dăunătoare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.593/2002, cu modificările ulterioare, ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Scop

(1) Scopul prezentei hotărâri este de a institui un sistem de informare și monitorizare a traficului navelor maritime care intră/ies în/din apele naționale navigabile ale României, pentru a întări siguranța și eficiența traficului maritim, a îmbunătăți modalitățile de intervenție a autorităților în caz de incidente, accidente sau situații potențial periculoase pe mare, inclusiv operațiunile de căutare și salvare, și pentru a contribui la o mai bună prevenire și detectare a poluării cauzate de nave.

(2) Sistemul de informare și monitorizare din România se va constitui ca parte integrantă a sistemului de informare și monitorizare din Uniunea Europeană.

(3) Autoritățile competente din România, așa cum sunt definite la art. 3 lit. e), trebuie să monitorizeze și să ia toate măsurile necesare și corespunzătoare pentru a asigura respectarea cerințelor din prezenta hotărâre atât de către comandanți, operatorii sau agenții navelor, cât și de încărcătorii sau proprietarii mărfurilor periculoase sau poluante transportate la bordul acestor nave.

ARTICOLUL 2

Domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică navelor cu un tonaj brut mai mare sau egal cu 300, dacă nu s-a prevăzut altfel.

(2) Navele cu un tonaj brut mai mic de 1.000 nu au obligativitatea de raportare pentru combustibilul de consum.

(3) Navele nu sunt supuse obligativității raportării proviziilor și echipamentelor destinate utilizării la bord.

(4) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, prezenta hotărâre nu se aplică:

a) navelor militare, navelor auxiliare și altor nave în proprietatea sau operate de către statul român ori de un stat membru al Uniunii Europene pentru un serviciu public necomercial;

b) navelor de pescuit, navelor tradiționale și ambarcațiunilor de agrement cu o lungime mai mică de 45 m.

ARTICOLUL 3

Definiții

În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *accident maritim* — un accident astfel cum este definit în Codul Organizației Maritime Internaționale (IMO) pentru investigarea accidentelor și incidentelor maritime;

b) *adresă* — numele și legăturile de comunicație prin care se poate lua contact, când este necesar, cu operatorul, agentul, autoritatea portuară, autoritatea competentă sau cu orice altă persoană ori organism autorizat, care se află în posesia unor informații detaliate privind încărcătura navei;

c) *agent* — orice persoană împuternicită sau autorizată să furnizeze informații în numele operatorului navei;

d) *AIS* — sistem de identificare automată a navei;

e) *autorități competente* — autoritățile desemnate să îndeplinească funcții în temeiul prezentei hotărâri:

(i) Autoritatea Navală Română, autoritate centrală de specialitate din subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în domeniul siguranței navigației și al securității navelor, denumită în continuare ANR;

(ii) administrație portuară — instituție desemnată de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii (MTI), care îndeplinește funcția de autoritate portuară și are ca principal obiect de activitate aplicarea politicii portuare elaborate de minister, coordonarea activităților care se desfășoară în porturi și implementarea programelor de dezvoltare a infrastructurilor portuare;

(iii) prefectul — reprezintă Guvernul României pe plan local — conduce serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale;

(iv) Ministerul Mediului și Pădurilor — organ de specialitate al administrației publice centrale, cu atribuții în protecția mediului și gospodărirea apelor la nivel național;

f) *companie* — o companie astfel definită în regula 1(2) a cap. IX din Convenția SOLAS;

g) *expeditor* — orice persoană prin intermediul căreia și/sau în numele și/sau în folosul căreia a fost încheiat un contract de transport de mărfuri cu un cărauș;

h) *instrumente internaționale relevante* — următoarele instrumente, în versiunea lor actualizată:

- (i) MARPOL 73/78 — Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la data de 17 februarie 1978, la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993, cu modificările ulterioare;
- (ii) Convenția SOLAS — Convenția internațională din 1974 pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, încheiată la Londra la 1 noiembrie 1974, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 80/1979, împreună cu protocoalele și amendamentele la aceasta;
- (iii) Convenția TONNAGE — Convenția internațională asupra măsurării tonajului navelor, încheiată la Londra la 23 iunie 1969, la care România a aderat prin Decretul Consiliului de Stat nr. 23/1976;
- (iv) Convenția internațională privitoare la intervenția în marea liberă în cazuri de accidente de poluare cu produse petroliere, încheiată la Bruxelles la 22 noiembrie 1969, și Protocolul la aceasta din 1973 cu privire la intervenția în marea liberă în cazuri de poluare cu substanțe, altele decât cele petroliere;
- (v) Convenția S.A.R. — Convenția internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată de Conferința internațională din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, organizată de Organizația Maritimă Internațională la Hamburg în perioada 9—27 aprilie 1979, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 115/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 31/1999, cu modificările ulterioare;
- (vi) Codul I.S.M. — Codul internațional de management pentru exploatarea în siguranță a navelor și pentru prevenirea poluării (Codul internațional de management al siguranței — Codul I.S.M.), adoptat de către Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția A741(18) din 4 noiembrie 1993, pe care România l-a acceptat prin Legea nr. 85/1997, cu modificările ulterioare;
- (vii) Codul IMDG — Codul maritim internațional de mărfuri periculoase;
- (viii) Codul IBC — Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al produselor chimice periculoase (Codul IBC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC. 4(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983 și, respectiv, prin Rezoluția MEPC. 19(22) a Comitetului pentru Protecția Mediului Marin la Londra la 5 decembrie 1985, astfel cum a fost modificat prin amendamentele ulterioare, pe care România l-a acceptat prin Legea nr. 72/2003, cu modificările ulterioare;
- (ix) Codul IGC — Codul internațional pentru construcția și echipamentul navelor pentru transportul în vrac al gazelor lichefiate (Codul IGC), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC. 5(48) a Comitetului Securității Maritime la Londra la 17 iunie 1983, astfel cum a fost modificat prin amendamentele din 1992, pe care România l-a acceptat prin Legea nr. 71/2003, cu modificările ulterioare;
- (x) Codul BC — Codul IMO pentru operarea în siguranță a mărfurilor solide în vrac;
- (xi) Codul INF — Codul internațional pentru transportul în siguranță al combustibilului nuclear iradiat, plutoniului și deșeurilor cu nivel ridicat de

radioactivitate, în formă ambalată, la bordul navelor (Codul INF), adoptat de Organizația Maritimă Internațională prin Rezoluția MSC. 88(71) a Comitetului Securității Maritime din 27 mai 1999, pe care România l-a acceptat prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 235/2008, cu modificările ulterioare;

- (xii) Rezoluția IMO A.851(20) — Rezoluția Organizației Maritime Internaționale privind principiile generale aplicabile sistemelor de raportare a navelor și cerințelor în materie de notificare, inclusiv linii directoare pentru raportarea incidentelor care implică mărfuri periculoase, substanțe dăunătoare și/sau poluanți marini;
- (xiii) Rezoluția IMO A.917(22) — Rezoluția Organizației Maritime Internaționale — „Linii directoare privind utilizarea AIS la bordul navelor”, astfel cum a fost modificată prin Rezoluția A.956(23) a IMO;
- (xiv) Rezoluția IMO A.949(23) — Rezoluția Organizației Maritime Internaționale 949(23) — „Linii directoare privind locurile de refugiu pentru navele care au nevoie de asistență”;
- (xv) Rezoluția IMO A.950(23) — Rezoluția Organizației Maritime Internaționale 950(23) — „Servicii de asistență maritimă (MAS)”;
- (xvi) Linii directoare IMO privind tratamentul echitabil al navigatorilor în caz de accident maritim — Linii directoare anexate Rezoluției LEG. 3(91) a Comitetului juridic al IMO din 27 aprilie 2006, astfel cum sunt aprobate de Consiliul de administrație al Organizației Internaționale a Muncii în cea de-a 296-a sesiune a sa din 12—16 iunie 2006;
- i) *loc de refugiu* — un port, o zonă a unui port sau o dană protejată ori un loc de ancoraj protejat, sau orice altă zonă adecvată pentru adăpostirea navelor în pericol, identificată ca atare în apele naționale;
- j) *LRIT* — un sistem de identificare și urmărire a navelor la mare distanță, în conformitate cu regula V/19—1 din Convenția SOLAS;
- k) *mărfuri periculoase*:
 - (i) mărfuri clasificate în Codul IMDG;
 - (ii) substanțe lichide periculoase, enumerate în cap. 17 din Codul IBC;
 - (iii) gaze lichefiate enumerate în cap. 19 din Codul IGC;
 - (iv) mărfuri solide la care se face referire în apendicele B la Codul BC;
 - (v) mărfurile pentru transportul cărora s-au stabilit condiții inițiale corespunzătoare, în conformitate cu alin. 1.1.3 din Codul IBC sau cu alin. 1.1.6 din Codul IGC;
- l) *mărfuri poluante*:
 - (i) produse petroliere astfel cum sunt definite în anexa nr. I la MARPOL 73/78;
 - (ii) substanțe lichide nocive astfel cum sunt definite în anexa nr. II la MARPOL 73/78;
 - (iii) substanțe dăunătoare astfel cum sunt definite în anexa nr. III la MARPOL 73/78;
- m) *navă* — orice navă sau ambarcațiune maritimă;
- n) *navă care are nevoie de asistență* — o navă aflată într-o situație care ar putea duce la pierderea sa sau la apariția unui pericol pentru mediu ori navigație, fără a aduce atingere dispozițiilor Convenției S.A.R. cu privire la salvarea persoanelor;
- o) *navă de pescuit* — orice navă echipată pentru exploatarea comercială a resurselor acvatice vii;
- p) *nave tradiționale* — toate tipurile de nave istorice și replici ale acestora, incluzându-le pe cele destinate să încurajeze și să promoveze deprinderile tradiționale și arta marinăriei, care

împreună constituie valori culturale perene, operate în conformitate cu principiile tradiționale ale tehnicii și artei marinărești;

q) *operator* — proprietarul sau managerul navei;

r) *SafeSeaNet* — sistemul comunitar de schimb de informații maritime creat de Comisia Europeană în cooperare cu statele membre ale Uniunii Europene pentru a asigura punerea în aplicare a legislației comunitare;

s) *serviciul de management al traficului* — serviciul desemnat să asigure una sau mai multe din următoarele atribuții: managementul traficului navelor, operarea unei instalații cu baza la țărm, răspunzătoare pentru un sistem de raportare obligatoriu aprobat de IMO, coordonarea operațiunilor de căutare și salvare, a activităților întreprinse în caz de poluare;

ș) *serviciu regulat* — o serie de curse ale navelor organizate astfel încât să deservească traficul între aceleași două sau mai multe porturi, fie după un orar publicat, fie prin efectuarea unor curse cu o astfel de regularitate ori frecvență încât să constituie o serie sistematică ce poate fi recunoscută ca atare;

t) *serviciu de trafic maritim (VTS)* — serviciul desemnat să îmbunătățească siguranța și eficiența traficului de nave, protecția mediului, să mențină în permanență legătura cu navele aflate în trafic și să gestioneze situațiile de trafic care se desfășoară în zona de acoperire VTS;

ț) *sistem de rute pentru nave* — sistemul care cuprinde una sau mai multe rute ori măsuri de dirijare a traficului în scopul de a reduce riscul accidentelor maritime; acesta include scheme de separare a traficului, rute în ambele sensuri, rute recomandate, zone de evitat, zone de trafic costier, ocoliri, zone de precauție și rute în marea liberă;

u) *VDR/S-VDR* — înregistrator al parametrilor de navigație;

v) *unitate de transport marfă* — un vehicul rutier de marfă, un vagon de cale ferată pentru transport marfă, un container de marfă sau orice cisternă rutieră, vagon de cale ferată ori cisternă portabilă.

CAPITOLUL II

Raportări obligatorii și monitorizare nave

ARTICOLUL 4

Notificări ale navelor înainte de a intra în porturile românești

(1) Operatorul, agentul sau comandantul unei nave care se îndreaptă spre un port românesc trebuie să notifice ANR informațiile prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 astfel:

a) cu cel puțin 24 de ore înainte de intrarea în zona de control al traficului; sau

b) cel mai târziu la momentul când nava părăsește portul anterior, dacă durata voiajului este mai mică de 24 de ore; sau
c) dacă portul de escală nu este cunoscut ori este schimbat pe timpul voiajului, imediat ce acesta este cunoscut.

(2) Navele care au ca destinație un port al României, care transportă mărfuri periculoase sau poluante și care vin dintr-un port aflat în afara Comunității Europene, trebuie să se conformeze obligațiilor de notificare prevăzute la art. 15.

ARTICOLUL 5

Monitorizarea navelor care intră în zona sistemelor de raportare obligatorie a navelor

(1) ANR trebuie să se asigure și să ia toate măsurile necesare și corespunzătoare pentru ca toate navele care intră în zona unui sistem de raportare obligatorie a navelor, adoptat de IMO în conformitate cu regula 11, cap. V din Convenția SOLAS și operat de ANR în conformitate cu liniile directoare și criteriile relevante elaborate de IMO, să se conformeze acestui sistem și să transmită informațiile cerute în conformitate cu

Rezoluția IMO A.851(20), inclusiv informațiile suplimentare cerute de ANR.

(2) Atunci când se supune aprobării IMO un sistem nou de raportare obligatoriu sau o propunere care să amendeze un sistem de raportare existent, ANR trebuie să includă în cererile sale cel puțin informațiile prevăzute la pct. 4 din anexa nr. 1.

ARTICOLUL 6

Folosirea AIS

(1) Orice navă care face escală într-un port al unui stat membru al Uniunii Europene trebuie, în conformitate cu prevederile cap. I din anexa nr. 2, să fie dotată cu AIS care să îndeplinească standardele de performanță stabilite de IMO.

(2) Navele dotate cu AIS sunt obligate să îl mențină permanent în funcțiune, cu excepția cazurilor în care, pentru protecția informațiilor de navigație, prin acorduri, reguli sau standarde internaționale, se prevede altfel.

ARTICOLUL 7

Utilizarea sistemelor de identificare automată (AIS) de către navele de pescuit

(1) Orice navă de pescuit cu o lungime totală mai mare de 15 metri care arborează pavilionul român și este înmatriculată în România sau orice navă, indiferent de pavilion, care operează în apele interioare ori în marea teritorială ale României sau își descarcă propria captură în porturile din România trebuie să fie dotată, conform calendarului prezentat în cap. I pct. 2 din anexa nr. 2, cu un AIS (clasa A) care să corespundă standardelor de performanță elaborate de IMO.

(2) Navele de pescuit echipate cu AIS sunt obligate să îl mențină permanent în funcțiune.

În circumstanțe excepționale, AIS poate fi oprit din funcțiune în cazul în care comandantul consideră acest lucru necesar pentru siguranța sau securitatea navei sale.

ARTICOLUL 8

Utilizarea LRIT

(1) Navele cărora li se aplică Regula V/19-1 din Convenția SOLAS și standardele de performanță și cerințele funcționale adoptate de IMO, când ating un port românesc, trebuie să fie dotate cu echipament LRIT care respectă regula respectivă.

(2) ANR va coopera cu Comisia Europeană și autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene pentru a stabili cerințele privind dotarea cu echipament de transmitere de informații LRIT pentru navele care navighează în zonele aflate sub acoperirea stațiilor fixe AIS ale statelor membre ale Uniunii Europene și pentru a înainta IMO orice măsuri adecvate decise.

ARTICOLUL 9

Folosirea sistemelor de rute pentru nave

(1) Toate navele care navighează în apele naționale navigabile, atunci când intră în zona unui sistem de rute obligatorii, adoptat de către IMO în conformitate cu regula 10 a cap. V din Convenția SOLAS, trebuie să folosească sistemul în conformitate cu liniile directoare și criteriile relevante ale IMO. ANR trebuie să monitorizeze și să ia toate măsurile corespunzătoare și necesare pentru ca navele să se supună acestor prevederi.

(2) La punerea în aplicare a unui sistem de rute pentru nave care nu a fost adoptat de IMO, ANR trebuie să ia în considerare liniile directoare și criteriile IMO și să facă publice toate informațiile necesare pentru folosirea efectivă și în siguranță a sistemului de rute pentru nave.

ARTICOLUL 10

Monitorizarea conformării navelor cu regulile VTS

ANR trebuie să monitorizeze și să ia toate măsurile necesare și corespunzătoare pentru a se asigura că:

a) navele care intră într-o zonă de acoperire a unui VTS operat de ANR în marea teritorială a României, care funcționează în baza liniilor directe ale IMO, participă și se conformează regulilor aceluși VTS;

b) navele care se îndreaptă către un port românesc și care intră în zona de acoperire a unui VTS operat de ANR, care funcționează în baza liniilor directe ale IMO, aflat în afara mării teritoriale a României, se conformează regulilor aceluși VTS;

c) navele care arborează pavilionul român, care se îndreaptă către un port al unui stat membru al Uniunii Europene și care intră în zona de acoperire a unui VTS operat de acel stat membru al Uniunii Europene, care funcționează în baza liniilor directe ale IMO, aflat în afara mării teritoriale a statului membru, se conformează regulilor aceluși VTS;

d) ori de câte ori este posibil, navele care arborează pavilionul unui stat terț și neavând ca destinație un port din România, intrând într-o zonă de acoperire a unui VTS operat de ANR, aflat în afara apelor teritoriale ale României, respectă normele acestui VTS. ANR trebuie să informeze administrația statului de pavilion despre orice încălcare a acestor reguli.

ARTICOLUL 11

Infrastructura pentru sisteme de raportare a navelor, sisteme de rute recomandate navelor și servicii de trafic al navelor

(1) ANR trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a menține operaționale echipamentele corespunzătoare și instalațiile la țarm, destinate a primi și a utiliza informații AIS, conform prevederilor cap. I din anexa nr. 2, luând în considerare zona de acoperire necesară pentru transmiterea rapoartelor.

(2) ANR trebuie să ia măsurile necesare pentru a menține operaționale echipamentele corespunzătoare pentru retransmiterea și schimbul de informații între sistemul național și cele ale altor state.

(3) Pentru funcționarea serviciului de management al traficului responsabil cu monitorizarea conformării navelor cu regulile VTS și sistemelor de rute pentru nave, ANR trebuie să mențină în permanență personal suficient și calificat corespunzător, precum și mijloacele adecvate de comunicații și supraveghere a navelor, mijloace care să opereze în conformitate cu liniile directe ale IMO.

ARTICOLUL 12

Sisteme de înregistrare a datelor privind voiajul

(1) ANR trebuie să supravegheze și să ia toate măsurile necesare și corespunzătoare pentru a se asigura că navele care fac escală într-un port românesc sunt dotate cu un VDR sau SVDR, în conformitate cu regulile prevăzute în cap. II din anexa nr. 2.

(2) În eventualitatea unei anchete efectuate în urma unui accident produs în apele aflate sub jurisdicția României, datele care au fost colectate dintr-un sistem VDR sau S-VDR se pun la dispoziția MTI și ANR. Aceștia se vor asigura că datele respective sunt folosite în cadrul anchetei și sunt analizate în mod corespunzător. MTI va publica concluziile anchetei în cel mai scurt timp de la încheierea acesteia.

ARTICOLUL 13

Investigarea accidentelor maritime

Fără a aduce atingere art. 12 din Directiva 1999/35/CE a Consiliului din 29 aprilie 1999 privind sistemul de expertize

obligatorii pentru operarea în siguranță a serviciilor regulate de feriboturi cu punte rului și ambarcațiuni rapide de pasageri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 138 din 1 iunie 1999, în cazul în care efectuează o anchetă în care este implicată o navă menționată în prezenta hotărâre, MTI și ANR respectă prevederile din Codul IMO privind derularea anchetelor în legătură cu accidentele și incidentele maritime. MTI va coopera cu statele membre ale Uniunii Europene la derularea anchetelor în legătură cu accidentele și incidentele maritime care implică nave aflate sub pavilion român.

CAPITOLUL III

Notificarea mărfurilor periculoase sau poluante la bordul navelor (HAZMAT)

ARTICOLUL 14

Cerințe de informare privind transportul mărfurilor periculoase

(1) Nicio marfă periculoasă sau poluantă nu poate fi oferită pentru transport sau încărcare la bordul unei nave, indiferent de dimensiunea sa, într-un port românesc, dacă nu s-a înaintat comandantului sau operatorului, înainte de încărcarea mărfii la bord, o declarație cuprinzând următoarele informații:

a) informațiile prevăzute la pct. 2 din anexa nr. 1;

b) pentru substanțele prevăzute în anexa I la MARPOL 73/78, fișa datelor de siguranță în care sunt prezentate caracteristicile fizico-chimice ale produselor, inclusiv, unde este cazul, viscozitatea acestora, exprimată în cSt la 50°C, și densitatea acestora la 15°C, precum și alte date incluse în fișa tehnică de siguranță în conformitate cu Rezoluția MSC.150(77) a IMO, adoptată la 2 iunie 2003 — Recomandări pentru fișele de siguranță ale materialelor pentru MARPOL 73/78, anexa I „Mărfuri și combustibil marin”;

c) numerele de urgență ale încărcătorului ori ale oricărei alte persoane sau organism care deține informații privind caracteristicile fizico-chimice ale produselor, precum și măsurile care trebuie luate în caz de urgență.

(2) Navele care vin dintr-un port din afara Uniunii Europene și care ating un port al unui stat membru al Uniunii Europene, care au la bord mărfuri periculoase sau poluante, trebuie să fie în posesia unei declarații din partea încărcătorului care să conțină informațiile cerute în conformitate cu alin. (1) lit. a)—c).

(3) Este de datoria și responsabilitatea încărcătorului să înainteze această declarație comandantului sau operatorului și să se asigure că încărcătura prezentată pentru transport este într-adevăr cea declarată în conformitate cu alin. (1).

ARTICOLUL 15

Notificarea mărfurilor periculoase sau poluante transportate la bord

(1) Operatorul, comandantul sau agentul unei nave, indiferent de mărimea acesteia, care transportă mărfuri periculoase sau poluante și care pleacă dintr-un port românesc trebuie să comunice în scris ANR, înaintea plecării navei, toate informațiile prevăzute la pct. 3 din anexa nr. 1.

(2) Operatorul, comandantul sau agentul unei nave care arborează pavilion român, indiferent de mărimea acesteia, care transportă mărfuri periculoase sau poluante și care pleacă dintr-un port aflat într-un stat membru al Uniunii Europene, trebuie să comunice în scris autorității competente desemnate de acel stat membru, înainte de plecarea navei, toate informațiile prevăzute la pct. 3 din anexa nr. 1.

(3) Operatorul, comandantul sau agentul unei nave, indiferent de mărimea acesteia, care transportă mărfuri periculoase ori poluante, venind dintr-un port situat în afara Uniunii Europene și care are ca destinație un port sau o zonă de ancoraj aflată în apele naționale ale României, trebuie să

notifice ANR, ca o condiție pentru intrarea în port ori pentru ancorare, informațiile indicate la pct. 3 din anexa nr. 1 cel mai târziu la plecarea din portul de încărcare ori imediat ce portul de destinație sau locul de ancorare este cunoscut, dacă această informație nu este disponibilă la momentul plecării.

(4) Operatorul, comandantul sau agentul unei nave aflate sub pavilion român, indiferent de mărimea acesteia, care transportă mărfuri periculoase ori poluante, venind dintr-un port situat în afara Uniunii Europene și care are ca destinație un port sau o zonă de ancoraj aflată în apele naționale ale unui stat membru al Uniunii Europene, trebuie să notifice autorității competente a statului membru în care se află primul port de destinație sau loc de ancoraj, ca o condiție pentru intrarea în port ori pentru ancorare, informațiile indicate la pct. 3 din anexa nr. 1 cel mai târziu la plecarea din portul de încărcare ori imediat ce portul de destinație sau locul de ancorare este cunoscut, dacă această informație nu este disponibilă la momentul plecării.

(5) ANR va aplica o procedură prin care să permită operatorului, comandantului sau agentului unei nave la care fac referire prevederile alin. (1)–(4) să îi notifice informațiile prevăzute la pct. 3 din anexa nr. 1. ANR trebuie să păstreze aceste informații o perioadă suficientă pentru ca, în cazul unui incident sau accident pe mare, acestea să poată fi utilizate.

(6) Operatorul, comandantul sau agentul unei nave trebuie să comunice ANR informațiile referitoare la marfă, astfel cum sunt prevăzute la pct. 3 din anexa nr. 1. Ori de câte ori este posibil, informațiile trebuie să fie transferate în format electronic. Schimbul electronic de mesaje trebuie să folosească sintaxa și procedurile prevăzute în anexa nr. 3.

ARTICOLUL 16

Schimbul computerizat de date cu statele membre ale Uniunii Europene

(1) ANR trebuie să coopereze cu statele membre ale Uniunii Europene interesate pentru a asigura interconectarea și interoperabilitatea sistemelor naționale folosite pentru a gestiona informațiile prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Sistemele de comunicație stabilite la alin. (1) trebuie să aibă următoarele caracteristici:

a) schimbul de date să fie electronic și să permită ca mesajele notificate în conformitate cu art. 15 să fie primite și procesate;

b) sistemul să permită ca informațiile să fie transmise 24 de ore din 24;

c) la cerere, prin utilizarea SafeSeaNet și, dacă este necesar, în scopul siguranței sau securității maritime ori protejării mediului maritim, ANR trebuie să poată transmite informații privind nava și mărfurile periculoase sau poluante aflate la bord autorităților naționale ori locale competente ale unui alt stat membru al Uniunii Europene, fără întârziere;

d) în scopul siguranței sau securității maritime ori protejării mediului maritim, ANR poate solicita prin SafeSeaNet informații privind o navă sub pavilion român și mărfurile periculoase sau poluante aflate la bordul acesteia de la un alt stat membru al Uniunii Europene.

ARTICOLUL 17

Excepții

(1) ANR poate excepta serviciile regulate de transport maritim efectuate între porturi situate pe teritoriul României de la obligativitatea îndeplinirii cerințelor prevăzute la art. 4 și 15, dacă au fost îndeplinite următoarele condiții:

a) compania care exploatează respectivele servicii regulate ține și actualizează o listă cu navele respective, pe care o va transmite ANR;

b) pentru fiecare călătorie efectuată se pun la dispoziția ANR, la cerere, informațiile prevăzute la pct. 1 sau 3 din anexa nr. 1, după caz. Compania stabilește un sistem intern care să garanteze 24 de ore din 24 transmiterea, la cerere, imediat ce a fost primită solicitarea, a acestor informații către ANR, în format electronic, în conformitate cu art. 4 alin. (1) sau art. 15 alin. (4), după caz;

c) orice deviere de la ora estimată de sosire în portul de destinație sau la stația-pilot, egală sau mai mare de 3 ore, se notifică ANR, în conformitate cu art. 4 sau 15, după caz;

d) se acordă excepții numai navelor aflate într-un serviciu specific.

Serviciul se consideră regulat numai dacă este prevăzută funcționarea acestuia timp de minimum o lună.

Excepțiile de la cerințele stabilite la art. 4 și 15 se limitează la călătorii cu o durată planificată de cel mult 12 ore.

(2) Dacă un serviciu regulat internațional este exploatat între România și unul sau mai multe state, dintre care cel puțin unul este stat membru al Uniunii Europene, ANR poate cere aceluia stat membru acordarea unei excepții pentru acest serviciu. ANR trebuie să colaboreze cu toate statele membre ale Uniunii Europene implicate, inclusiv statele de coastă implicate, în vederea acordării unei excepții serviciului respectiv, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) ANR trebuie să verifice periodic îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2). Atunci când cel puțin una dintre aceste condiții nu mai este îndeplinită, ANR va retrage imediat exceptarea acordată.

(4) ANR va comunica Comisiei Europene o listă cuprinzând companiile și navele cărora li s-a acordat o excepție în temeiul prezentului articol. Comunicarea se va face ori de câte ori această listă este modificată.

CAPITOLUL IV

Monitorizarea navelor cu risc potențial pentru siguranța navigației și intervenția în cazul incidentelor și accidentelor pe mare

ARTICOLUL 18

Transmiterea informațiilor privind anumite nave

(1) Navele care se încadrează în una dintre categoriile de mai jos vor fi considerate nave cu un risc potențial pentru siguranța navigației, a persoanelor sau a mediului:

a) nave care, în cursul voiajelor lor:

(i) au fost implicate în incidente sau accidente pe mare, după cum se menționează în art. 19; sau

(ii) nu au respectat cerințele de notificare și raportare impuse de Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime și de abrogare a Directivei 93/75/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 208 din 5 august 2002; sau

(iii) nu au respectat regulile aplicabile în sistemele de rute pentru nave sau VTS aflate sub jurisdicția României ori a statelor membre ale Uniunii Europene;

b) nave în privința cărora există dovada sau prezumția descărcării deliberate de produse petroliere ori a altor încălcări ale prevederilor MARPOL 73/78 în apele naționale ale României sau ale statelor membre ale Uniunii Europene;

c) nave cărora li s-a refuzat accesul în porturile românești ori ale statelor membre ale Uniunii Europene, care au făcut obiectul unui raport sau al unei notificări întocmite de ANR ori de autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene, în conformitate cu dispozițiile Directivei 95/21/CE a

Consiliului din 10 iunie 1995 privind punerea în aplicare, în ceea ce privește navele care fac escală în porturile comunitare sau în apele care intră sub jurisdicția statelor membre, a standardelor internaționale privind siguranța maritimă, prevenirea poluării și condițiile de viață și de muncă de la bordul navelor (controlul statului de port), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 157 din 7 iulie 1995;

d) nave care nu au comunicat sau care nu dețin certificate de asigurare ori garanții financiare în conformitate cu oricare dintre dispozițiile legislației comunitare și normelor internaționale;

e) nave care au fost raportate de către piloți sau de autorități portuare din România ca prezentând deficiențe aparente care pot compromite navigarea lor în siguranță sau care ar putea crea un risc pentru mediu.

(2) Atunci când serviciile de management al traficului de pe teritoriul României dețin informații relevante privind navele la care se face referire la alin. (1), vor comunica aceste informații serviciilor interesate ale altor state membre ale Uniunii Europene aflate pe ruta planificată a navei.

(3) În limita personalului disponibil, ANR, la primirea informațiilor prevăzute la alin. (2), va efectua inspecții sau verificări corespunzătoare în porturile românești, fie din proprie inițiativă, fie la cererea unui stat membru al Uniunii Europene interesat, fără a aduce atingere obligațiilor ce decurg din activitatea de control al statului portului. ANR trebuie să informeze autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene interesate despre rezultatele acțiunilor întreprinse.

ARTICOLUL 19

Raportarea incidentelor și accidentelor pe mare

(1) Fără a aduce atingere prevederilor reglementărilor internaționale și în vederea prevenirii sau micșorării oricărei amenințări semnificative a siguranței navigației, a persoanelor sau a mediului, ANR trebuie să supravegheze și să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că un comandant al unei nave care navighează în interiorul zonei de căutare și salvare/zonă economică exclusivă a României sau o zonă echivalentă raportează imediat la ANR următoarele:

a) orice incident sau accident afectând siguranța navei, precum coliziunea, eșuarea, avaria, defecțiunile majore ori avarierea, inundarea sau deplasarea mărfii, precum și orice defecte la corpul sau la structura navei;

b) orice incident sau accident care pune în pericol siguranța navigației, precum și orice defecțiuni care pot să afecteze manevrabilitatea navei ori buna stare de navigabilitate, sistemul de propulsie sau instalația de guvernare, generatoarele electrice, echipamentul de navigație ori de comunicații;

c) orice situație susceptibilă să conducă la poluarea apelor sau țărmlui României, precum descărcarea ori intenția descărcării de produse poluante în mare;

d) orice pată de materiale poluante, colete, pachete ori alte bunuri care se observă plutind în derivă pe mare.

(2) Raportul transmis conform alin. (1) trebuie să includă cel puțin identitatea navei, poziția sa, portul de plecare, portul de destinație, adresa de la care se pot obține informații despre mărfurile periculoase și poluante transportate la bord, numărul persoanelor de la bord, detalii ale incidentului și orice informație relevantă la care se face referire în Rezoluția IMO A.851(20).

ARTICOLUL 20

Măsuri în cazul unor condiții hidrometeorologice nefavorabile

(1) În situația în care ANR consideră, în caz de condiții hidrometeorologice extrem de nefavorabile, că există o amenințare serioasă de poluare a apelor naționale navigabile

ale României sau ale statelor riverane ori atunci când siguranța vieții umane este în pericol:

a) trebuie să informeze corespunzător comandantul navelor aflate în porturile/zonă afectate și care intenționează să intre în sau să părăsească acel port/aceea zonă despre starea mării și despre condițiile meteo și, atunci când este relevant și posibil, despre pericolul pe care acestea îl pot prezenta pentru navă, marfă, echipajul și pasagerii acesteia;

b) fără a încălca obligația de asistență și salvare a navelor în pericol și în conformitate cu art. 23, poate lua orice alte măsuri necesare, care pot include o recomandare sau o interdicție, fie numai pentru o anumită navă sau pentru nave în general, de a intra sau de a părăsi portul românesc ori zonele afectate, până când s-a stabilit că nu mai există riscuri pentru viața umană și/sau pentru mediu;

c) trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a limita cât se poate de mult sau, dacă este necesar, pentru a interzice aprovizionarea cu combustibili în apele naționale navigabile.

(2) Comandantul trebuie să informeze compania despre măsurile sau recomandările prevăzute la alin. (1). Aceste măsuri sau recomandări nu trebuie să îl împiedice pe comandant să ia alte decizii pe baza judecății sale profesionale și în conformitate cu Convenția SOLAS. Atunci când decizia luată de comandantul navei nu este în conformitate cu măsurile la care se face referire la alin. (1), acesta trebuie să informeze ANR asupra motivelor deciziei sale.

(3) Măsurile corespunzătoare sau recomandările prevăzute la alin. (1) se bazează pe starea mării și pe prognoza meteo furnizate de serviciul de informații hidrometeorologice desemnat de statul român.

ARTICOLUL 21

Măsuri în caz de riscuri cauzate de prezența gheții

(1) Dacă ANR consideră, având în vedere situația gheții, că există o amenințare gravă la adresa siguranței vieții omenești pe mare ori a protecției zonelor maritime naționale navigabile sau costiere ori a zonelor maritime navigabile sau costiere ale altor state, atunci va lua următoarele măsuri:

a) va transmite comandanților navelor aflate în zona sa de competență sau care intenționează să intre sau să iasă într-un/dintr-un port românesc informații adecvate privind starea gheții, rutele recomandate și serviciile de spargere a gheții din aceste zone;

b) poate solicita, fără a aduce atingere obligației de a acorda asistență navelor care au nevoie de asistență, precum și altor obligații care decurg din normele internaționale relevante, unei nave aflate în zona respectivă și care intenționează să intre sau să iasă într-un/dintr-un port sau terminal ori să părăsească o zonă de ancoraj să dovedească faptul că îndeplinește cerințele de rezistență structurală și de putere a motorului adecvate stării gheții din zona respectivă.

(2) Măsurile luate în temeiul alin. (1) trebuie să se bazeze, în ceea ce privește datele referitoare la starea gheții, pe prognozele privind starea gheții și condițiile meteorologice, furnizate de serviciul de informații hidrometeorologice desemnat de statul român.

ARTICOLUL 22

Măsuri privitoare la incidente sau accidente pe mare

(1) În caz de incidente sau accidente pe mare, la care face referire art. 19, ANR trebuie să ia toate măsurile corespunzătoare, cu respectarea reglementărilor internaționale, ori de câte ori este necesar, pentru a asigura siguranța navigației, a persoanelor și protecția mediului marin și costier. O listă neexhaustivă de măsuri la dispoziția ANR în conformitate cu prevederile acestui articol este prevăzută în anexa nr. 4.

(2) Operatorul, comandantul navei și proprietarul mărfurilor periculoase sau poluante transportate la bord sunt obligați, în condițiile și sub sancțiunile prevăzute de lege, ca la solicitarea autorităților competente, să coopereze pe deplin cu acestea, în vederea evitării și/sau limitării consecințelor unui incident sau accident. În acest scop, aceștia trebuie să comunice ANR, la cerere, informațiile prevăzute la art. 14.

(3) Comandantul oricărei nave căreia îi sunt aplicabile prevederile Codului I.S.M., în conformitate cu acesta, trebuie să informeze compania despre orice incident sau accident intervenit, așa cum este prevăzut la art. 19 alin. (1). Imediat ce a fost informată despre o astfel de situație, compania trebuie să contacteze ANR și să se pună la dispoziția acesteia, după caz.

(4) În conformitate cu legislația națională, ANR ia în considerare prevederile relevante ale Liniilor directoare IMO privind tratamentul echitabil al navigatorilor în caz de accident maritim în apele aflate sub jurisdicția sa.

ARTICOLUL 23

Autoritățile competente pentru primirea navelor care au nevoie de asistență

(1) În România, autoritatea competentă desemnată să ia decizia de primire a navelor care au nevoie de asistență într-un loc de refugiu, conform competențelor generale stabilite prin Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este prefectul. În luarea deciziei, prefectul se consultă cu ANR, unitățile în subordonarea sau în coordonarea Ministerului Mediului și Pădurilor cu atribuții specifice în domeniu și administrația portuară în zona căreia se află locul de refugiu.

(2) ANR, unitățile în subordonarea sau în coordonarea Ministerului Mediului și Pădurilor cu atribuții specifice în domeniu și administrația portuară în zona căreia se află locul de refugiu evaluează situația și înaintează această evaluare prefectului pentru luarea deciziei.

(3) În funcție de situație și de informațiile/analizele care sunt necesare în luarea deciziei, prefectul poate consulta și alte instituții.

(4) ANR poate, după caz și în special în caz de amenințare la adresa siguranței maritime și protecției mediului, lua oricare dintre măsurile incluse în lista din anexa nr. 4 care este nelimitativă.

(5) Sub coordonarea prefectului, ANR, unitățile în subordonarea sau în coordonarea Ministerului Mediului și Pădurilor cu atribuții specifice în domeniu și administrațiile portuare trebuie să aibă întâlniri trimestriale, sub formă de ședințe de lucru, pentru a face schimb de experiență și a îmbunătăți măsurile luate în temeiul prezentului articol. Aceste autorități se pot reuni ori de câte ori este necesar, în cazul unor circumstanțe specifice.

ARTICOLUL 24

Planuri pentru adăpostirea navelor care au nevoie de asistență

(1) ANR, unitățile în subordonarea sau în coordonarea Ministerului Mediului și Pădurilor cu atribuții specifice în domeniu și administrațiile portuare vor elabora planuri pentru adăpostirea navelor care au nevoie de asistență aflate în apele naționale, pe care le vor supune spre aprobare prefectului. Aceste planuri trebuie să stabilească modalitatea de reacție a autorităților față de riscurile create de navele care au nevoie de asistență, incluzând, unde este cazul, riscurile pentru viața umană și mediul. Aceleași autorități, sub coordonarea prefectului, vor duce la îndeplinire prevederile acestor planuri.

(2) Planurile prevăzute la alin. (1) trebuie să fie elaborate după consultarea părților implicate, aplicând prevederile

rezoluțiilor A.949(23) și A.950(23) ale IMO, și conțin cel puțin următoarele elemente:

a) identitatea autorităților responsabile cu primirea și gestionarea semnalelor de alertă;

b) identitatea autorității competente pentru evaluarea situației și pentru luarea unei decizii cu privire la acordul sau refuzul de adăpostire a unei nave care are nevoie de asistență în locul de refugiu ales;

c) informații privind zona de coastă a României și toate elementele care favorizează o evaluare prealabilă și luarea rapidă a unei decizii privind alegerea locului de refugiu pentru o navă care are nevoie de asistență, inclusiv descrierea factorilor de mediu, economici, sociali și a condițiilor naturale;

d) procedurile de evaluare în vederea acordului sau refuzului de a adăposti o navă care are nevoie de asistență într-un loc de refugiu;

e) resursele și echipamentele corespunzătoare pentru asistență, salvare și combatere a poluării;

f) procedurile de coordonare și de luare a deciziilor la nivel internațional;

g) procedurile existente privind garanțiile financiare și răspunderea aplicabile navelor adăpostite într-un loc de refugiu.

(3) ANR va publica denumirea și adresele de contact ale autorităților menționate la art. 23 alin. (1), precum și ale autorităților desemnate pentru primirea și gestionarea semnalelor de alertă.

(4) La cerere, prefectul va comunica statelor membre ale Uniunii Europene vecine informațiile relevante privind planurile prevăzute la alin. (1), în condițiile legii.

Dacă se impune, prefectul poate solicita statelor membre ale Uniunii Europene vecine informații relevante privind planurile elaborate de acestea.

(5) Atunci când sunt puse în aplicare procedurile prevăzute în planurile pentru adăpostirea navelor care au nevoie de asistență, ANR va pune la dispoziția părților implicate în operațiuni informațiile relevante.

(6) Dacă li se solicită acest lucru, cei care au primit informații relevante conform alin. (4) și (5), se vor supune obligației de confidențialitate.

(7) Până la 30 noiembrie 2010, prefectul va informa Comisia Europeană în legătură cu măsurile luate în vederea punerii în aplicare a prezentului articol.

ARTICOLUL 25

Decizii privind adăpostirea navelor

(1) Prefectul hotărăște asupra acceptării unei nave într-un loc de refugiu în urma unei evaluări prealabile a situației realizate pe baza planurilor menționate la art. 24 și a informațiilor primite de la nava care are nevoie de asistență.

(2) Prefectul trebuie să se asigure că navele sunt adăpostite într-un loc de refugiu, în cazul în care consideră că aceasta este acțiunea cea mai adecvată pentru protejarea vieții omenești și a mediului.

ARTICOLUL 26

Garanție financiară și despăgubire

(1) Absența unui certificat de asigurare în sensul art. 6 din Directiva 2009/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind asigurarea proprietarilor navelor în ceea ce privește creanțele maritime, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 131 din 28 mai 2009, în ceea ce privește creanțele maritime nu exonerează autoritățile competente de realizare a evaluării prealabile menționate la art. 25 și nu se consideră a fi, pentru prefect, un motiv suficient de a refuza să adăpostească o navă într-un loc de refugiu.

(2) Fără a aduce atingere alin. (1), la primirea unei nave într-un loc de refugiu, prefectul, prin ANR, poate solicita operatorului, agentului sau comandantului navei să prezinte un certificat de asigurare în sensul art. 6 din Directiva 2009/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului. Solicitarea acestui certificat nu trebuie să ducă la întârzierea primirii navei.

ARTICOLUL 27

Informarea părților interesate

(1) Atunci când este cazul, ANR trebuie să transmită în radiofonie, în zonele de acoperire radio, informații despre orice incident sau accident notificat conform art. 19 alin. (1) și informații cu privire la orice navă care pune în pericol siguranța navigației, a persoanelor sau a mediului.

(2) Din motive de siguranță, atunci când deține informații care i-au fost notificate în conformitate cu art. 15 și 19, ANR trebuie să ia măsurile necesare pentru a le aduce la cunoștință imediat autorităților competente ale statelor membre ale Uniunii Europene, la cererea acestora.

(3) În cazul în care ANR a fost informată în conformitate cu prevederile Directivei 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului sau în alt mod despre un pericol care amenință anumite zone de navigație și zone de coastă ale unui stat membru al Uniunii Europene, trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a informa orice stat membru interesat despre aceasta în cel mai scurt timp și să se consulte cu privire la acțiunile intenționate. Atunci când este necesar, ANR trebuie să coopereze cu autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene în vederea stabilirii de planuri comune de acțiune.

(4) ANR trebuie să folosească toate informațiile pe care navele sunt obligate să le transmită în conformitate cu art. 19, pentru organizarea unei intervenții eficiente în rezolvarea situațiilor apărute.

CAPITOLUL V

Măsuri complementare

ARTICOLUL 28

Desemnarea și publicarea listei autorităților competente

(1) ANR va primi notificările și informațiile în conformitate cu prezenta hotărâre.

(2) ANR trebuie să îi informeze în mod corespunzător pe toți cei implicați în activitatea de transport maritim atât despre serviciile de management al traficului și zonele de jurisdicție ale acestora, cât și despre procedura stabilită pentru notificarea informațiilor cerute de prezenta hotărâre.

(3) ANR trebuie să transmită Comisiei Europene o listă cu autoritățile și stațiile abilitate să îndeplinească atribuțiile unui serviciu de management al traficului, precum și orice actualizare a acesteia.

ARTICOLUL 29

SafeSeaNet

(1) ANR trebuie să creeze, la nivel național sau local, sisteme de management al informațiilor maritime pentru prelucrarea informațiilor prevăzute în prezenta hotărâre.

(2) Sistemele prevăzute la alin. (1) trebuie să permită utilizarea operațională a informațiilor culese și trebuie să îndeplinească, în special, cerințele stabilite la art. 16.

(3) Pentru a garanta un schimb eficient al informațiilor prevăzute în prezenta hotărâre, sistemele naționale sau locale înființate pentru culegerea, prelucrarea și păstrarea acestor informații trebuie să poată fi interconectate cu SafeSeaNet.

(4) SafeSeaNet trebuie să funcționeze continuu, 24 de ore din 24.

(5) Descrierea și principiile de bază ale SafeSeaNet sunt stabilite în anexa nr. 3.

(6) Sistemele sau rețelele de informații naționale create în cadrul acordurilor intracomunitare ori al proiectelor transfrontaliere interregionale ori transnaționale la care România este parte trebuie să fie compatibile cu SafeSeaNet și conectate la acesta.

ARTICOLUL 30

Cooperarea dintre ANR și alte autorități cu competențe similare

ANR va coopera cu celelalte autorități competente ale statelor membre ale Uniunii Europene și cu Comisia Europeană în atingerea următoarelor obiective:

1. folosirea optimă a informațiilor notificate ca urmare a prevederilor Directivei 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului, amendată, în special prin dezvoltarea de legături informaționale corespunzătoare între serviciile de management al traficului și celelalte autorități interesate, în vederea schimbului de date cu privire la mișcările navelor, orele estimate de sosire în porturi și mărfurile acestora;

2. dezvoltarea și întărirea eficacității legăturilor informaționale dintre serviciile de management al traficului din România și cele ale statelor membre ale Uniunii Europene, în vederea obținerii unei imagini cât mai clare a traficului, îmbunătățirii monitorizării navelor în tranzit, armonizării și simplificării, pe cât de mult posibil, a rapoartelor cerute de la navele aflate în marș;

3. extinderea acoperirii și/sau actualizarea sistemului comunitar de informare și de monitorizare a traficului navelor în vederea îmbunătățirii identificării și supravegherii navelor, ținându-se cont de progresele înregistrate în domeniul tehnologiilor informației și comunicațiilor. În acest scop, ANR va coopera cu Comisia Europeană și cu celelalte state membre ale Uniunii Europene pentru a pune în practică, după caz, sisteme de raportare obligatorii, servicii obligatorii de trafic maritim și sisteme corespunzătoare de rute pentru nave, în vederea înaintării acestora la IMO spre aprobare. De asemenea, ANR va coopera, în cadrul organismelor regionale sau internaționale interesate, în vederea dezvoltării sistemelor de identificare și urmărire la mare distanță;

4. întocmirea, după caz, de planuri comune pentru adăpostirea navelor aflate în pericol;

5. asigurarea interconectării și interoperabilității sistemelor naționale folosite pentru managementul informațiilor prevăzute în anexa nr. 1, precum și dezvoltarea și actualizarea SafeSeaNet.

ARTICOLUL 31

Confidențialitatea informațiilor

În conformitate cu legislația comunitară sau națională, ANR trebuie să asigure confidențialitatea informațiilor care îi sunt trimise în temeiul prezentei hotărâri și trebuie să folosească aceste informații numai cu respectarea prevederilor prezentei hotărâri.

ARTICOLUL 32

Controlul aplicării

(1) ANR trebuie să efectueze inspecții regulate și orice alte acțiuni necesare pentru a verifica funcționarea sistemelor radio instalate pe țârm, dacă acestea corespund cerințelor prezentei hotărâri și în special capacitatea lor de a răspunde cerințelor de a primi sau transmite fără întârziere, 24 de ore din 24, informații notificate în conformitate cu prevederile art. 15 și 17.

(2) Atunci când ANR constată, cu ocazia unui incident sau accident la care se face referire în art. 22, că o companie nu a putut să stabilească și să mențină o legătură cu nava sau cu serviciul de management al traficului implicat, trebuie să informeze în mod corespunzător statul care a emis sau în numele căruia au fost emise documentele de conformitate (DOC) și certificatul de management al siguranței (SMC) asociat.

(3) În cazul unei informații primite de la autoritatea competentă a unui stat membru al Uniunii Europene sau în cazul unui incident ori accident a cărui gravitate indică existența unei neconformități majore în funcționarea sistemului de management al siguranței al unei companii din România, ANR trebuie să ia imediat măsurile necesare în vederea retragerii documentului de conformitate (DOC) și a certificatului de management al siguranței (SMC) asociat acestuia.

ARTICOLUL 33

Sancțiuni

(1) Următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni, constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) netransmiterea, nerespectarea termenelor de notificare stabilite pentru sosirea în porturile românești ori transmiterea incompletă a informațiilor prevăzute în prezenta hotărâre de către comandant, proprietar, operator sau agent, înainte de sosirea navei în port, cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei;

b) nerespectarea de către comandantul sau de către conducătorul navei a sistemelor de raportare obligatorie, cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei;

c) scoaterea din funcțiune la bordul navei a sistemului automat de identificare al navei (AIS), acolo unde acesta este obligatoriu, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

d) nerespectarea de către comandantul sau de către conducătorul navei a regulilor aplicabile într-un sistem obligatoriu de rute pentru nave, inclusiv când se primesc sesizări scrise de la alte autorități, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

e) nerespectarea de către comandantul sau de către conducătorul navei a dispozițiilor VTS privind traficul navei în zona VTS ori neconformarea cu regulile VTS, cu amendă de la 3.000 lei la 5.000 lei;

f) scoaterea din funcțiune la bordul navei a sistemului de înregistrare a datelor privind voiajul navei (VDR), la navele la care utilizarea este obligatorie, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

g) nedeclararea de către comandant sau de către conducător a mărfurilor periculoase ori toxice de la bordul navei, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

h) neanunțarea de către comandantul sau de către conducătorul unei nave cu privire la evenimentele de navigație ale propriei nave ori ale altor nave, cum ar fi: abordaje, coliziuni,

incendii, avarii, defecțiuni majore, poluare, scufundare, eșuare, pierderi de vieți omenești și altele asemenea, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

i) transmiterea de către nave sau operatori economici care desfășoară activități în domeniul naval de informații și date eronate către ANR, prin modalitățile legal stabilite, cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei;

j) nerespectarea dispozițiilor serviciului de management al traficului privind intrarea, navigația, staționarea, operarea și plecarea în și din apele naționale navigabile, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul împuternicit în acest sens de către ANR.

(3) Sancțiunea se aplică contravenienților, persoane fizice sau juridice.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), c), f), i), și j), sancțiunea contravențională se aplică comandantului navei, care este reprezentantul legal al proprietarului ori operatorului navei.

(5) ANR trebuie să informeze în cel mai scurt timp posibil autoritățile competente ale statului pavilionului și orice alt stat interesat despre măsurile luate asupra navelor, în conformitate cu prevederile art. 18 și 22, precum și cu cele ale alin. (1).

(6) Contravențiilor le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 34

Punere în aplicare și notificare

(1) Prefectul, ANR, administrațiile portuare și unitățile în subordonarea sau în coordonarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu atribuții specifice în domeniu, vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri, în conformitate cu competențele stabilite prin aceasta.

(2) MTI va comunica Comisiei Europene textul prezentei hotărâri, după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, inclusiv orice alte dispoziții de drept intern adoptate în domeniul reglementat de Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului, amendată de Directiva 2009/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

ARTICOLUL 35

Anexe

Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

ARTICOLUL 36

Abrogare

(1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 323/2006 pentru aprobarea Sistemului de informare și monitorizare a traficului navelor care intră/ies în/din apele naționale navigabile ale României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 22 martie 2006, se abrogă.

(2) Trimiterile din legislația națională la ordinul abrogat potrivit alin. (1) se interpretează ca trimiteri la prezenta hotărâre.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 876/2007 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la regimul transporturilor navale,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 15 august 2007, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

★

Prezenta hotărâre transpune:

a) Directiva 2002/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime și de abrogare a Directivei 93/75/CEE a Consiliului, publicată în

Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 208 din 5 august 2002;

b) Directiva 2009/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2002/59/CE de instituire a unui sistem comunitar de monitorizare și informare privind traficul navelor maritime, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 131 din 28 mai 2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu
Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 6 octombrie 2010.
Nr. 1.016.

ANEXA Nr. 1

LISTA informațiilor ce trebuie notificate

1. Informații notificate în conformitate cu art. 4 din hotărâre
Informații generale:

- a) identificarea navei (numele, indicativul de apel al navei, numărul de identificare IMO sau numărul MMSI);
- b) portul de destinație;
- c) ora estimată de sosire la portul de destinație sau la locul de îmbarcare pilot, care este cerută de ANR, și ora estimată de plecare din acel port;
- d) numărul total de persoane la bord.

2. Informații notificate în conformitate cu art. 14 din hotărâre
Informații despre marfă:

- a) denumirile tehnice corecte ale mărfurilor periculoase sau poluante, numerele Națiunilor Unite (UN), când există, clasele IMO de mărfuri periculoase în conformitate cu codurile IMDG, IBC și IGC și, după caz, clasa navei cerută pentru mărfurile INF, astfel cum a fost definită în Regula VII/14.2, cantitățile unor astfel de mărfuri și, dacă sunt transportate în unități de transport de marfă altele decât tancuri, numărul de identificare a acestora;
- b) adresa de unde se pot obține informații detaliate despre marfă.

3. Informații notificate în conformitate cu art. 15 din hotărâre
3.1. Informații generale:

- a) identificarea navei (numele, indicativul de apel al navei, numărul de identificare IMO sau numărul MMSI);
- b) portul de destinație;
- c) pentru o navă părăsind un port românesc: ora estimată de plecare de la portul de plecare sau stația-pilot, astfel cum este cerut de Autoritatea Navală Română (ANR), și ora estimată de sosire în portul de destinație;
- d) pentru o navă venind dintr-un port străin și îndreptându-se către un port românesc: ora estimată de sosire în portul de destinație sau stația-pilot, așa cum este cerut de ANR;
- e) numărul total de persoane la bord.

3.2. Informații despre marfă:

a) denumirile tehnice corecte ale mărfurilor periculoase sau poluante, numerele Națiunilor Unite (UN), când există, clasele IMO de mărfuri periculoase în conformitate cu codurile IMDG, IBC și IGC și, după caz, clasa navei cerută pentru mărfurile INF, astfel cum a fost definită în Regula VII/14.2, cantitățile de marfă și localizarea lor la bord și, dacă sunt transportate în unități de transport de marfă altele decât tancuri, numărul de identificare a acestora;

b) confirmarea că la bordul navei există o listă sau un manifest ori un plan de încărcare corespunzător conținând detalii despre mărfurile periculoase sau poluante transportate și locația lor pe navă;

c) adresa de la care se pot obține informații detaliate despre marfă.

4. Informații la care se face referire la art. 5 din hotărâre:

- a) identificarea navei (numele, indicativul de apel al navei, numărul de identificare IMO sau numărul MMSI);
- b) data și ora;
- c) poziția în latitudine și longitudine; sau
- d) relevmentul adevărat și distanța în mile marine de la un reper costier identificat în mod clar;
- e) direcția;
- f) viteza;
- g) portul de destinație și ora estimată de sosire;
- h) marfa și, dacă sunt mărfuri periculoase la bord, cantitatea și clasa IMO;
- i) adresa pentru comunicarea informațiilor despre marfă;
- j) numărul total de persoane la bord;
- k) informații diverse;
 - (i) caracteristicile și cantitatea estimată de combustibil de consum, pentru nave cu tonaj brut mai mare de 1.000 tone;
 - (ii) starea de navigație.

5. Comandantul navei trebuie să informeze imediat ANR despre orice schimbare în informațiile notificate ca urmare a prezentei anexe.

P R E S C R I P Ț I I

aplicabile echipamentului de la bord

I. Sistem de identificare automată (A/S)

1. Navele de pasageri, indiferent de mărime, și toate navele cu un tonaj brut de 300 sau mai mare, care fac escală într-un port românesc, trebuie să aibă la bord echipamentul prevăzut la art. 6 din hotărâre.

Autoritatea Navală Română (ANR) poate excepta navele de pasageri cu un tonaj brut mai mic de 300, angajate în transport intern, de la aplicarea cerințelor privind AIS stabilite în prezenta anexă.

2. Nave de pescuit

Navele de pescuit cu o lungime totală mai mare de 15 metri sunt supuse cerinței de dotare cu echipament prevăzută la art. 7 din hotărâre, în conformitate cu următorul calendar:

- navele de pescuit cu o lungime totală de 24 metri sau mai mare, dar mai mică de 45 metri: până la 31 mai 2012;
- navele de pescuit cu o lungime totală de 18 metri sau mai mare, dar mai mică de 24 metri: până la 31 mai 2013;
- navele de pescuit cu o lungime totală mai mare de 15 metri, dar mai mică de 18 metri: până la 31 mai 2014.

Navele de pescuit noi cu o lungime totală mai mare de 15 metri sunt supuse cerinței de dotare cu echipament prevăzută la art. 7 din hotărâre, până la 30 noiembrie 2010.

II. Înregistrator al parametrilor de navigație (VDR/S-VDR)

1. Următoarele tipuri de nave trebuie, în măsura în care fac escală într-un port românesc, să fie dotate cu VDR răspunzând standardelor de performanță ale Rezoluției Adunării Generale a IMO A.861(20), adoptată la 27 noiembrie 1997 — Standarde de performanță pentru înregistratoare a parametrilor de navigație

(VDRs) și standardelor de testare stabilite de Standardul Comisiei Internaționale de Electronică (IEC) nr. 61.996 IEC — sisteme și echipamente de radiocomunicații în navigația maritimă:

- a) nave de pasageri;
- b) nave de pasageri tip Ro-Ro;
- c) navele, altele decât nave de pasageri, cu un tonaj brut de 3.000 sau mai mare, construite la 1 iulie 2002 sau după această dată.

2. Navele, altele decât nave de pasageri, cu un tonaj brut de 3.000 sau mai mare, construite înainte de 1 iulie 2002, în măsura în care fac escală într-un port românesc, trebuie să fie dotate cu VDR răspunzând standardelor de performanță ale Rezoluției IMO A.861(20) și standardelor de testare stabilite de Standardul nr. 61.996 al Comisiei Internaționale de Electronică (IEC) sau cu S-VDR răspunzând standardelor de performanță ale Rezoluției MSC 163(78), adoptată la 17 mai 2004 — Standarde de performanță pentru înregistratoare simplificate a parametrilor de navigație (S — VDRs).

ANR poate excepta de la obligațiile de dotare cu sistem de înregistrare a parametrilor de navigație navele de pasageri care efectuează numai curse naționale în zonele maritime, altele decât cele care se încadrează la clasa A definită la art. 4 din Directiva 98/18/CE a Consiliului din 17 martie 1998 privind normele și standardele de siguranță pentru navele de pasageri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. L 144 din 15 mai 1998.

MESAJELE ELECTRONICE

și SafeSeaNet

1. Conceptul general și structura

Sistemul comunitar de schimb de informații maritime SafeSeaNet trebuie să permită recepționarea, stocarea, extragerea și schimbul de informații în scopul siguranței maritime, securității maritime și a porturilor și protejării mediului maritim și al eficienței traficului și transportului maritim.

SafeSeaNet este un sistem specializat, creat pentru a facilita schimbul de informații în format electronic dintre statele membre ale Uniunii Europene și pentru a fi furnizate Comisiei Europene informațiile relevante în conformitate cu legislația comunitară. Acesta se compune dintr-o rețea de sisteme naționale SafeSeaNet din fiecare stat membru al Uniunii Europene și un sistem central SafeSeaNet, care acționează ca punct nodal.

Rețeaua SafeSeaNet conectează între ele sistemul românesc cu toate celelalte sisteme naționale SafeSeaNet din Uniunea Europeană și include sistemul central SafeSeaNet.

2. Managementul, funcționarea, dezvoltarea și întreținerea SafeSeaNet

2.1. Responsabilități

2.1.1. Sistemul național SafeSeaNet

România trebuie să mențină un sistem SafeSeaNet național care să permită schimbul de informații maritime dintre utilizatorii autorizați care se află sub responsabilitatea Autorității Navale Române (ANR), ca autoritate competentă națională.

ANR este autoritatea responsabilă de managementul sistemului național, care include coordonarea la nivel național a

utilizatorilor și furnizorilor de date, precum și asigurarea că numerele Națiunilor Unite (UN) de identificare a porturilor sunt alocate și că infrastructura națională de tehnologie a informațiilor și procedurile, astfel cum sunt descrise în Documentul privind controlul interfeței și a funcționalităților (DCIF) menționat la pct. 2.3, sunt create și întreținute.

Sistemul național SafeSeaNet trebuie să permită interconectarea utilizatorilor autorizați sub responsabilitatea ANR și poate fi făcut accesibil actorilor identificați din sectorul naval (armatori, agenți, comandanți, încărcători și alții) atunci când aceștia sunt autorizați în acest sens de ANR, în special pentru a facilita trimiterea electronică a rapoartelor în conformitate cu legislația comunitară.

2.1.2. Sistemul central SafeSeaNet

Sistemul central SafeSeaNet se află sub managementul Comisiei Europene.

ANR, ca autoritate competentă națională, va coopera cu Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene în activitatea de management și supraveghere a sistemului central.

ANR, ca autoritate competentă națională, va coopera cu Agenția Europeană pentru Siguranța Maritimă (EMSA) și cu statele membre ale Uniunii Europene în activitatea de punere în aplicare la nivel tehnic a sistemului central.

Sistemul central SafeSeaNet, care acționează ca un punct nodal, interconectează toate sistemele naționale SafeSeaNet și stabilește infrastructura de tehnologie a informațiilor și

procedurile, astfel cum sunt descrise în DCIF menționat la pct. 2.3.

2.2. Principii de management

În cadrul Uniunii Europene este creat de către Comisia Europeană un grup de coordonare la nivel înalt, compus din reprezentanți ai statelor membre ale Uniunii Europene și ai Comisiei Europene, pentru:

- formularea de recomandări în vederea îmbunătățirii eficacității și a securității SafeSeaNet;
- formularea unor îndrumări corespunzătoare pentru dezvoltarea SafeSeaNet;
- asistarea Comisiei Europene în examinarea performanței SafeSeaNet;
- aprobarea DCIF menționat la pct. 2.3 și modificările ulterioare ale acestuia.

2.3. DCIF și documentația tehnică a SafeSeaNet

DCIF este un document aprobat de grupul de coordonare la nivel înalt înființat de Comisia Europeană, din a cărui componență fac parte și reprezentanți ai statelor membre ale Uniunii Europene.

DCIF descrie în detaliu cerințele privind performanțele sistemului și procedurile aplicabile elementelor naționale și centrale ale SafeSeaNet, concepute pentru a asigura conformarea cu legislația comunitară relevantă.

DCIF include norme privind:

- îndrumările privind drepturile de acces pentru managementul calității datelor;
- specificațiile de securitate pentru transmisia și schimbul de date; și
- arhivarea informațiilor la nivel național și central.

DCIF indică modalitățile de stocare și disponibilitatea informațiilor privind mărfurile periculoase sau poluante în legătură cu serviciile regulate pentru care s-a acordat o exceptare în conformitate cu art. 17 din hotărâre.

Documentația tehnică referitoare la SafeSeaNet, cum ar fi standardele pentru formatul în care se realizează schimbul de date, manualele de utilizare și specificațiile privind securitatea

rețelei, va fi elaborată și întreținută de EMSA, în cooperare cu statele membre ale Uniunii Europene.

3. Schimbul de date prin SafeSeaNet

Sistemul utilizează standardele sectorului maritim și trebuie să poată interacționa cu sistemele publice și private utilizate pentru crearea, furnizarea sau primirea informațiilor în cadrul SafeSeaNet.

ANR se va asigura că informațiile de la furnizorii de date, inclusiv comandanți, armatori, agenți, operatori, expeditori și autorități relevante, este suficient să fie trimise numai o singură dată și sunt disponibile pentru utilizare în toate sistemele de raportări și notificări, precum și în Sistemul de informare și monitorizare a traficului navelor.

Mesajele electronice schimbate în conformitate cu prezenta hotărâre și legislația comunitară relevantă se vor distribui prin SafeSeaNet. În acest scop, ANR creează și întreține interfețele necesare pentru transmiterea automată a datelor prin mijloace electronice către SafeSeaNet.

În cazul în care norme adoptate la nivel internațional permit direcționarea informațiilor LRIT privind nave care arborează pavilionul unor state terțe, rețelele SafeSeaNet se vor utiliza pentru a distribui în statele membre ale Uniunii Europene, la un nivel de securitate adecvat, informațiile LRIT primite în conformitate cu art. 8 din hotărâre.

4. Securitate și drepturi de acces

Sistemele naționale SafeSeaNet se vor conforma cerințelor din prezenta hotărâre în ceea ce privește confidențialitatea informațiilor, precum și principiilor și specificațiilor de securitate descrise în DCIF, în special în privința drepturilor de acces.

ANR va identifica toți utilizatorii pentru care se atribuie un rol și un set de drepturi de acces în conformitate cu DCIF.

ANEXA Nr. 4

MĂSURI

Iuate de Autoritatea Navală Română în cazul unei amenințări pentru siguranța navigației și protecția mediului, în conformitate cu art. 22 alin. (1) din hotărâre

Atunci când Autoritatea Navală Română (ANR) consideră, ca urmare a unui incident ori accident de natura celui descris la art. 19 alin. (1) din hotărâre care afectează o navă, în conformitate cu dreptul internațional, că este necesar să prevină, să limiteze sau să îndepărteze o amenințare iminentă și gravă în apele naționale navigabile asupra activităților ce se desfășoară în acestea și a comunităților locale, asupra siguranței altor nave, echipajelor și pasagerilor acestora ori asupra protecției mediului marin, ANR poate, printre altele:

a) să restricționeze mișcarea navei sau să o direcționeze să urmeze o anumită rută. Această măsură nu limitează răspunderea comandantului pentru manevrarea în siguranță a navei sale;

b) să notifice în mod oficial comandantul navei pentru ca acesta să ia măsurile imediate și necesare de îndepărtare a pericolelor sau de încetare a activităților care pun în pericol mediul ori siguranța navigației;

c) să trimită o echipă de evaluare la bordul navei, care să aprecieze gradul de risc și să îl sprijine pe comandant pentru remediarea situației;

d) să dea dispozițiile necesare pentru ca nava să fie pilotată ori remorcată, după caz;

e) să îl instrucționeze pe comandant să intre într-un loc de refugiu în cazul unui pericol iminent, atunci când s-a decis această măsură, conform prevederilor prezentei hotărâri.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Ghidului de finanțare a Programului privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire — beneficiari unități administrativ-teritoriale, instituții publice și unități de cult

Luând în considerare referatul Administrației Fondului pentru Mediu privind aprobarea Ghidului de finanțare a Programului privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire — beneficiari unități administrativ-teritoriale, instituții publice și unități de cult,

în baza prevederilor art. 13 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Ghidul de finanțare a Programului privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire — beneficiari unități administrativ-teritoriale, instituții publice și unități de cult, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului mediului nr. 565/2009 pentru

aprobarea Ghidului de finanțare a Programului de înlocuire sau de completare a sistemelor clasice de încălzire cu sisteme care utilizează energie solară, energie geotermală și energie eoliană ori alte sisteme care conduc la îmbunătățirea calității aerului, apei și solului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 3 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély

București, 20 octombrie 2010.
Nr. 1.741.

ANEXĂ

GHID DE FINANȚARE

a Programului privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire — beneficiari unități administrativ-teritoriale, instituții publice și unități de cult

Art. 1. — Prezentul ghid de finanțare furnizează informații privind completarea cererilor de înscriere în Programul privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire — beneficiari unități administrativ-teritoriale, instituții publice și unități de cult, denumit în continuare *Program*, a cererilor de finanțare pentru proiecte, precum și desfășurarea programului de finanțare. *Ghidul de finanțare* este documentul în care sunt precizate toate criteriile de eligibilitate ce trebuie să fie îndeplinite de către solicitantul finanțării, precum și cele privind proiectul și cheltuielile, bugetul prevăzut și desfășurarea programului de finanțare.

Art. 2. — Obiectul Programului îl reprezintă finanțarea de la Fondul pentru mediu a proiectelor privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire.

Art. 3. — Scopul Programului îl reprezintă îmbunătățirea calității aerului, apei și solului prin reducerea gradului de poluare cauzată de arderea lemnului și a combustibililor fosili utilizați pentru producerea energiei termice folosite pentru încălzire și obținerea de apă caldă menajeră, precum și stimularea utilizării sistemelor care folosesc în acest sens sursele de energie regenerabilă, nepoluante.

Art. 4. — În sensul prezentului ghid de finanțare, expresiile și termenii de mai jos se definesc astfel:

- Autoritate* — Administrația Fondului pentru Mediu;
- beneficiar* — solicitantul al cărui proiect a fost aprobat și care a încheiat contract pentru finanțare cu Autoritatea;
- instalator* — operatorul economic specializat, care instalează sisteme de încălzire ce utilizează energie solară, energie geotermală, energie eoliană, energie hidro, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, denumit și gaz de depozit, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor

uzate și biogaz sau orice alte sisteme care conduc la îmbunătățirea calității aerului, apei și solului;

d) *sistem de încălzire* — complex de instalații, construcții, echipamente și elemente destinate obținerii/producerii de energie termică, inclusiv în cogenerare;

e) *sistem de încălzire clasic* — sistem de încălzire bazat pe arderea combustibililor fosili: produse petroliere, gaze naturale, cărbuni;

f) *solicitant* — unitatea administrativ-teritorială, instituția publică, unitatea de cult.

Art. 5. — (1) Unitățile administrativ-teritoriale, instituțiile publice sau unitățile de cult pot depune proiecte de finanțare în cadrul Programului pentru imobilele aflate în proprietatea ori în administrarea lor.

(2) În cadrul Programului se pot realiza proiecte privind înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire cu sisteme care utilizează energie solară, energie geotermală, energie eoliană, energie hidro, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, denumit și gaz de depozit, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz sau orice alte sisteme care conduc la îmbunătățirea calității aerului, apei și solului.

Art. 6. — Pentru a participa la Program, solicitantul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele criterii de eligibilitate:

a) să nu înregistreze obligații de plată restante la bugetul general consolidat;

b) să facă dovada că poate să asigure și va asigura contribuția proprie în vederea implementării proiectului;

c) să aibă în administrare sau în proprietate imobilul pe care urmează să se implementeze proiectul.

Art. 7. — (1) Alocarea din Fondul pentru mediu a sumei necesare finanțării Programului se face anual, în limita fondurilor stabilite cu această destinație prin bugetul anual de venituri și cheltuieli al Autorității, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale/Instituțiile publice/Unitățile de cult pot solicita finanțare pentru mai multe locații în cadrul aceleiași cereri de finanțare.

Art. 8. — (1) Finanțarea se acordă prin modalitate nerambursabilă, ca procent din cheltuielile eligibile ale proiectului.

(2) Procentul de cheltuieli eligibile nefinanțat constituie contribuția proprie a solicitantului, asigurată din surse financiare proprii.

(3) Finanțarea se face eșalonat, în interiorul perioadei de valabilitate a contractului pentru finanțare și pe măsura realizării proiectului.

(4) Finanțarea nerambursabilă, asigurată de Autoritate, se acordă în cuantum de până la 90% din cheltuielile eligibile ale proiectului.

(5) Cuantumul finanțării pentru instituțiile publice nu poate depăși valoarea de 2.000.000 lei.

(6) Cuantumul finanțării pentru unitățile de cult nu poate depăși valoarea de 500.000 lei.

(7) Cuantumul finanțării în cazul unităților administrativ-teritoriale nu poate depăși următoarele valori:

a) 4.000.000 lei pentru unitățile administrativ-teritoriale cu un număr de locuitori mai mare de 100.000;

b) 3.000.000 lei pentru unitățile administrativ-teritoriale cu un număr de locuitori cuprins între 50.000 și 100.000;

c) 2.000.000 lei pentru unitățile administrativ-teritoriale cu un număr de locuitori cuprins între 20.000 și 50.000;

d) 1.000.000 lei pentru unitățile administrativ-teritoriale cu un număr de locuitori cuprins între 3.000 și 20.000;

e) 500.000 lei pentru unitățile administrativ-teritoriale cu un număr de locuitori mai mic de 3.000.

(8) *Cuantumul finanțării* reprezintă însumarea valorilor tuturor obiectivelor pentru care se solicită finanțare de către un solicitant.

Art. 9. — (1) Unitățile administrativ-teritoriale care doresc participarea la Program trebuie să depună următoarele documente:

a) cererea de finanțare nerambursabilă, în formatul prevăzut în anexa nr. 1;

b) copia certificatului de înregistrare fiscală;

c) copia hotărârii consiliului local, consiliului județean din care să rezulte acordul cu privire la participarea la Program;

d) documente din care să rezulte calitatea solicitantului de proprietar sau administrator al imobilului în care se va monta sistemul de încălzire;

e) hotărârea consiliului local sau a consiliului județean privind aprobarea studiului de fezabilitate, conform anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții;

f) declarația pe propria răspundere că sunt prevăzute în buget sumele necesare cofinanțării proiectelor de mediu sau hotărârea consiliului local prin care se obligă la asigurarea surselor financiare necesare în vederea susținerii contribuției proprii în cazul în care proiectul va fi selectat în vederea finanțării de către Autoritate;

g) studiul de fezabilitate elaborat potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 28/2008, care să cuprindă explicit: consumul lunar de apă rece și apă caldă menajeră, certificat de documentele de plată, și numărul de utilizatori, exceptând acorduri și autorizații.

(2) Instituțiile publice/Unitățile de cult care doresc participarea la Program trebuie să depună următoarele documente:

a) cererea de finanțare nerambursabilă, în formatul prevăzut în anexa nr. 1;

b) copia certificatului de înregistrare fiscală;

c) copia hotărârii organelor de decizie din care să rezulte acordul cu privire la participarea la Program;

d) documente din care să rezulte calitatea solicitantului de proprietar sau administrator al imobilului în care se va monta sistemul de încălzire;

e) hotărârea organelor de decizie din care să rezulte aprobarea studiului de fezabilitate, conform anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 28/2008;

f) declarația pe propria răspundere că sunt prevăzute în buget sumele necesare cofinanțării proiectelor de mediu;

g) studiul de fezabilitate elaborat potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 28/2008, care să cuprindă explicit: consumul lunar de apă rece și apă caldă menajeră, certificat de documentele de plată, și numărul de utilizatori, exceptând acorduri și autorizații.

Art. 10. — Sunt considerate eligibile următoarele cheltuieli efectuate în cadrul Programului:

a) cheltuielile prevăzute pentru realizarea investiției conform studiului de fezabilitate (instalații, echipamente, subansamble, construcții aferente instalațiilor);

b) cheltuielile cu montajul sistemelor, efectuarea, verificarea probelor și încercărilor;

c) taxa pe valoarea adăugată (TVA);

d) cheltuielile cu consultanța, studii de fezabilitate, proiectul tehnic, în limita a 8% din cheltuielile pentru investiția de bază.

Art. 11. — Sunt considerate neeligibile următoarele cheltuieli:

a) cheltuielile efectuate până la semnarea contractului de finanțare, excluzând cheltuielile prevăzute la art. 10 lit. d);

b) cheltuielile unui eventual credit contractat de beneficiar pentru plata contribuției proprii, cheltuielile bancare, comisioanele, diferențele de curs valutar;

c) costurile de exploatare a instalațiilor existente sau realizate în cadrul proiectului;

d) cheltuielile realizate în regie proprie;

e) cheltuielile privitoare la emiterea acordurilor, avizelor și autorizațiilor;

f) cheltuielile cu orice fel de amendă sau cheltuielile de judecată generate de lucrările de instalare a sistemului.

Art. 12. — (1) Aprobarea proiectului are la bază analiza și evaluarea cererii de finanțare și a documentației depuse de către solicitant.

(2) Președintele Autorității emite o dispoziție prin care numește comisia de analiză, constituită din personalul Autorității.

(3) Comisia de analiză verifică și analizează documentele prezentate de către solicitant și formulează propuneri prin grila de evaluare a eligibilității solicitantului, întocmită în formatul prevăzut în anexa nr. 2, Comitetului director al Autorității în vederea avizării.

(4) Comitetul de avizare al Autorității aprobă sau respinge cererea de finanțare a solicitantului.

(5) Lista solicitanților aprobați și lista solicitanților respinși se publică pe site-ul Autorității, după finalizarea procedurii de analiză și evaluare.

(6) Solicitanții nemulțumiți de decizia Comitetului de avizare pot depune o contestație la sediul Autorității în termen de 3 zile de la data afișării pe pagina de internet a acesteia a proiectelor aprobate și a celor respinse.

(7) Contestațiile se soluționează de către o comisie constituită prin dispoziție a președintelui Autorității.

(8) Soluționarea contestațiilor se face în termen de 7 zile de la data expirării termenului de depunere a contestațiilor și se finalizează prin elaborarea listei finale cu proiectele selectate, care se aprobă de către Comitetul de avizare.

Art. 13. — (1) Contractul-cadru pentru finanțare nerambursabilă în cadrul Programului este prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Autoritatea nu efectuează plăți în avans pentru lucrări efectuate anterior încheierii contractului de finanțare nerambursabilă, cu excepția prevederilor art. 10 lit. d), nu efectuează plăți pe baza facturilor pro forma emise de către instalator beneficiarului finanțării și nu efectuează plăți pentru facturile reprezentând avansuri în baza unor convenții.

(3) Decontarea sumei către beneficiar se face în baza contractului pentru finanțare nerambursabilă și a cererii de tragere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la contractul-cadru pentru finanțare nerambursabilă.

Art. 14. — Responsabilitatea întocmirii documentației de achiziție, organizării și derulării procedurii de achiziție, potrivit prevederilor legislației specifice achizițiilor publice, revine beneficiarului.

Art. 15. — (1) Evaluarea cererilor de finanțare se va face după următoarele criterii:

a) cota de cofinanțare;

b) tipul sistemului de încălzire înlocuit;

c) raportul cost-beneficiu al instalației;

d) gradul de utilizare și randamentul instalației propuse.

(2) Cererile de finanțare vor fi aprobate în ordinea descrescătoare a punctajului acordat conform grilei de evaluare a eligibilității solicitantului.

Art. 16. — (1) Sesiunile de finanțare și bugetul alocat sesiunii vor fi stabilite prin dispoziție a președintelui Autorității și vor fi publicate pe site-ul acesteia.

(2) Sumele neutilizate într-o sesiune se raportează pentru sesiunea următoare.

(3) Cererea de finanțare și documentația anexată, legată și opisată, se depun într-un singur exemplar, în plic sigilat, la registratura Autorității, la adresa: Administrația Fondului pentru Mediu, municipiul București, Splaiul Independenței nr. 294, corp A, sectorul 6, codul poștal 060031. Pe plic trebuie scrise în mod obligatoriu următoarele informații:

a) denumirea și adresa completă ale solicitantului;

b) mențiunea pentru „Programul privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire — beneficiari unități administrativ-teritoriale, instituții publice și unități de cult”.

(4) Documentele prevăzute la alin. (3) pot fi transmise prin poștă, cu confirmare de primire, cu condiția ca data primirii și a înregistrării la Autoritate să nu depășească data-limită a sesiunii de depunere.

(5) Documentația conținând ștersături, ilizibilă, incompletă sau neconformă cu realitatea atrage respingerea cererii de finanțare.

Art. 17. — (1) Toate datele, informațiile, instrucțiunile, comunicatele și alte documente relevante în legătură cu Programul se publică pe site-ul Autorității, www.afm.ro, la secțiunea „Informații referitoare la Programul privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire — beneficiari unități administrativ-teritoriale, instituții publice și unități de cult”.

(2) Singurele informații și instrucțiuni valabile prezentate în mass-media referitoare la Program sunt cele transmise sub formă de comunicate de presă din partea Ministerului Mediului și Pădurilor și a Autorității.

Art. 18. — (1) Beneficiarul finanțării care a participat la Program este obligat să inscripționeze sistemul cu sintagma „Finanțat din Fondul pentru mediu”.

(2) Orice demers publicitar efectuat de către beneficiar sau instalator cu privire la proiectul propus, în orice formă și în orice mediu, trebuie să specifice că acesta este realizat în cadrul Programului derulat de Ministerul Mediului și Pădurilor și finanțat de Autoritate.

Art. 19. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ghid de finanțare.

Antet solicitant

Nr. de înregistrare (la solicitant) din data

Nr. de înregistrare (la Administrația Fondului pentru Mediu) din data

CERERE DE FINANȚARE NERAMBURSABILĂ

Denumirea solicitantului

Forma juridică de organizare

Codul fiscal

Adresa sediului: str. nr., localitatea (municipiul/orașul/comuna/satul), județul/sectorul

Telefon, fax, e-mail

Reprezentant legal

Responsabil de proiect

Telefon (fix și mobil), e-mail

FINANȚARE SOLICITATĂ

(unitatea administrativ-teritorială/instituția publică/unitatea de cult)

solicită o finanțare nerambursabilă în sumă de lei, reprezentând % din valoarea totală eligibilă a proiectului pentru amplasarea sistemelor care utilizează energie solară, energie geotermală, energie eoliană, energie hidro, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, denumit și gaz de depozit, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz sau orice alte sisteme care conduc la îmbunătățirea calității aerului, apei și solului în cadrul următoarelor locații:

Valoarea totală a proiectului este de lei (cheltuieli eligibile + cheltuieli neeligibile).

Valoarea totală a cheltuielilor eligibile ale proiectului, conform ghidului de finanțare, este de lei.

Contribuția proprie reprezintă % din valoarea totală a cheltuielilor eligibile.

Subsemnatul, reprezentant al,

(unitatea administrativ-teritorială/instituția publică/unitatea de cult)

declar pe propria răspundere, sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, următoarele:

a) sunt îndeplinite obligațiile exigibile de plată a impozitelor și taxelor către bugetul general consolidat, bugetul local și Fondul pentru mediu;

b) nu avem cazier fiscal;

c) nu susținem activități/nu sponsorizăm și nu vom susține/nu vom sponsoriza activități cu efect negativ asupra mediului pe întreaga durată a contractului de finanțare;

d) vom asigura contribuția proprie necesară implementării proiectului;

e) nu am furnizat informații false în documentele prezentate;

f) am depus întreaga documentație solicitată de Administrația Fondului pentru Mediu (AFM), conform ghidului de finanțare;

g) suntem de acord cu faptul că în timpul procesului de analiză și evaluare a proiectului poate apărea ca necesară completarea cu noi acte, autorizații, avize etc. a documentației depuse inițial, pe care, la cererea și în termenul precizat de AFM, ne obligăm să le depunem.

Subsemnatul îmi asum răspunderea tuturor informațiilor conținute în prezenta cerere de finanțare nerambursabilă și în toate celelalte formulare și documente depuse, inclusiv documentele financiare, garantez că datele furnizate sunt actuale, reale și corecte și declar că am luat cunoștință de prevederile Codului penal privind falsul în declarații.

Neîndeplinirea condițiilor de mai sus ori prezentarea eronată sau falsă a acestor condiții va duce automat la respingerea proiectului ori, ulterior, la returnarea integrală a sumei primite ca finanțare în cadrul acestui program, dacă aceasta a fost acordată.

Finanțarea nerambursabilă solicitată, dacă va fi aprobată și acordată, va fi utilizată în mod exclusiv pentru scopurile declarate în prezenta cerere de finanțare nerambursabilă și în formularele și documentele aferente.

Prin semnarea prezentei cereri de finanțare nerambursabilă și aplicarea ștampilei, semnatarul confirmă că a înțeles și și-a însușit în întregime conținutul acesteia.

Numele, prenumele și funcția
reprezentantului legal al solicitantului

.....

Semnătura reprezentantului legal
și ștampila solicitantului

.....

Numele, prenumele și funcția
responsabilului de proiect

.....

Semnătura responsabilului de proiect

.....

GRILĂ DE EVALUARE A ELIGIBILITĂȚII SOLICITANTULUI

Unitatea administrativ-teritorială/Instituția publică/Unitatea de cult
 Nr. de înregistrare la Administrația Fondului pentru Mediu (AFM) a cererii de înscriere:
 Suma solicitată prin cererea de finanțare nerambursabilă: lei

Criteriul de eligibilitate		Îndeplinirea criteriului de eligibilitate		
		DA	NU	Comentarii
Eligibilitatea solicitantului				
1.	Cererea de finanțare nerambursabilă (CF) este completată integral, ștampilată și semnată de reprezentanții autorizați ai solicitantului și de persoana responsabilă de proiect.			
2.	Cererea de finanțare nerambursabilă conține declarația reprezentantului legal al unității administrativ-teritoriale/instituției publice/unității de cult potrivit căreia: — nu sponsorizează/nu susține activități cu efect negativ asupra mediului; — deține contribuția proprie necesară implementării proiectului; — nu are obligații exigibile de plată la bugetul general consolidat, bugetele locale, Fondul pentru mediu.			
3.	Copia certificatului de înregistrare fiscală			
4.	Copia hotărârii consiliului local/consiliului județean/organului de decizie privind aplicarea la Programul privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire			
5.	Documentele din care să rezulte că beneficiarul are în proprietate sau în administrare imobilul în care se va monta sistemul de încălzire			
6.	Hotărârea consiliului local/consiliului județean/organului de decizie prin care se aprobă studiul de fezabilitate potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 28/2008 privind aprobarea conținutului-cadru al documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și a structurii și metodologiei de elaborare a devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții			
7.	Declarație pe propria răspundere că sunt prevăzute în buget sumele necesare cofinanțării proiectelor de mediu			
8.	Studiul de fezabilitate conform anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 28/2008, care să cuprindă explicit consumul lunar de apă rece/apă caldă menajeră, certificat de documentele de plată, și numărul de utilizatori			
9.	Criterii de evaluare			Punctaj
	— cota de finanțare			Maximum 20 pct.
	10% — 0 puncte ≥20% — 2 puncte ≥35% — 4 puncte ≥50% — 8 puncte ≥65% — 12 puncte ≥80% — 16 puncte Peste 80% — 20 de puncte			
	— tipul sistemului de încălzire înlocuit			Maximum 20 pct.
	Combustibil solid — 20 de puncte Energie electrică — 20 de puncte Combustibil lichid — 15 puncte Combustibil gazos — 10 puncte			
	— raportul cost-beneficiu al instalației: RIRF/C < rata de actualizare (5%), respectiv VNAF/C < 0 — 5 puncte RIRF/C > rata de actualizare (5%), respectiv VNAF/C > 0 — 0 puncte Fluxul de numerar cumulat este pozitiv în fiecare an al proiecției — 5 puncte Fluxul de numerar cumulat este negativ în un/mai mulți an/ani al/ai proiecției — 0 puncte RIRF/K > 5%, respectiv VNAF/K > 0 — 5 puncte RIRF/K < 5%, respectiv VNAF/K < 0 — 0 puncte RIRE/C > 5,5%, respectiv VANE/C > 0 — 5 puncte RIRE/C < 5,5%, respectiv VANE/C < 0 — 0 puncte			Maximum 20 pct.

	Punctaj
— precizarea gradului de utilizare	10 pct.
— precizarea randamentului instalației propuse	10 pct.
Tipul sursei energetice regenerabile utilizate	0—20 pct.
— biomasă	20 pct.
— geotermal	20 pct.
— solar	15 pct.
— eolian	15 pct.
— hidro	10 pct.
— altele	5 pct.

NOTĂ:

În cadrul rubricii „Îndeplinirea criteriului de eligibilitate” se bifează, după caz, cu DA sau NU îndeplinirea/neîndeplinirea criteriului de eligibilitate respectiv și se vor înscrie, după caz, comentariile de rigoare.

REZULTATUL EVALUĂRII:

1 Juridic: ACCEPTAT/RESPINS

Numele și prenumele evaluatorului: Data: Semnătura:

2 Tehnic: ACCEPTAT/RESPINS

Numele și prenumele evaluatorului: Data: Semnătura:

Comisia de analiză propune Comisiei de avizare aprobarea/respingerea.

Președintele Comisiei de analiză,

Numele și prenumele: Data: Semnătura:

OBSERVAȚIE:

Respingerea cererii de înscriere a solicitantului în etapa evaluării juridice atrage în mod automat invalidarea solicitantului, documentația depusă de către acesta nemaifiind evaluată din punct de vedere tehnic.

*ANEXA Nr. 3
la ghidul de finanțare*

CONTRACT-CADRU PENTRU FINANȚARE NERAMBURSABILĂ

Nr. din

Între:

Părțile contractante

Administrația Fondului pentru Mediu, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 294, corp A, sectorul 6, codul fiscal 14715650, cont nr., deschis la Trezoreria Sectorului 6 București, reprezentată legal prin — președinte, în calitate de finanțator, denumită în continuare *AFM*,

și

....., cu sediul în, CIF, cont nr., deschis la Trezoreria, reprezentată legal prin domnul/doamna, care împuternicește pe domnul/doamna, în calitate de beneficiar, denumită în continuare *beneficiar*, a intervenit prezentul contract pentru finanțare nerambursabilă, denumit în continuare *contract*.

ARTICOLUL 1

Obiectul și valoarea contractului

1.1. Prin prezentul contract, AFM acordă beneficiarului o finanțare nerambursabilă, denumită în continuare *finanțare*, în vederea susținerii proiectului intitulat „.....”, denumit în continuare *proiect*, din cadrul Programului privind instalarea sistemelor de încălzire care utilizează energie regenerabilă, inclusiv înlocuirea sau completarea sistemelor clasice de încălzire — beneficiari unități administrativ-teritoriale, instituții publice și unități de cult, denumit în continuare *Program*, conform Hotărârii Comisiei de avizare nr. din, în temeiul ghidului de finanțare a Programului, aprobat prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 1.741/2010.

1.2. Valoarea totală a prezentului contract, respectiv finanțarea, este de lei.

ARTICOLUL 2

Durata contractului

Prezentul contract intră în vigoare la data semnării lui de către ambele părți și este valabil luni, cu posibilitatea prelungirii prin act adițional.

ARTICOLUL 3

Modalitatea de finanțare

Executarea lucrărilor aferente fiecărei cereri de tragere stabilite prin graficul de finanțare nerambursabilă, prevăzut în anexa nr. 2, și pentru fiecare locație va începe numai cu acordul

scris al AFM, care va cuprinde și confirmarea de garantare a finanțării pentru respectiva cerere de tragere. Garantarea se va efectua în funcție de veniturile încasate și alocate programului descris la art. 1.

3.1. Finanțarea se face în maximum două tranșe pe fiecare locație, prima dintre ele constând în contravaloarea serviciilor de realizare a studiului de fezabilitate, a proiectului tehnic și de consultanță, iar cea de-a doua fiind valoarea totală a lucrării de execuție.

3.2. Finanțarea se realizează prin debitarea contului de trezorerie al AFM, pe măsura tragerii sumelor, și prin creditarea contului nr., deschis la, de către beneficiar, pe bază de cerere de tragere, întocmită în formatul prevăzut în anexa nr. 3, însoțită în mod obligatoriu de documentele prevăzute în anexa nr. 4.

3.3. Virarea sumelor din contul AFM în contul beneficiarului se face în termen de 30 de zile de la depunerea cererii de tragere, în condițiile în care cererea de tragere și documentația aferentă sunt complete și corect întocmite și sumele încasate la Fondul pentru mediu permit decontarea sumei solicitate.

3.4. Suma neutilizată de beneficiar la data expirării contractului pentru finanțare nerambursabilă se consideră anulată și rămâne la dispoziția AFM.

3.5. Orice plată excedentară efectuată de AFM constituie plată necuvenită, iar beneficiarul are obligația de a restitui sumele necuvenite în termen de 10 zile de la data confirmării de primire a notificării din partea AFM. Depășirea termenului stabilit va atrage calcularea unor majorări de întârziere în cuantum de 0,1%/zi de întârziere.

ARTICOLUL 4

Obligațiile părților

4.1. Beneficiarul se obligă:

a) să utilizeze finanțarea numai în scopul și în condițiile în care a fost acordată;

b) să asigure executarea proiectului cu diligența necesară și eficiență, în conformitate cu prezentul contract, precum și cu legislația în vigoare și standardele de mediu aplicabile;

c) să fie singurul răspunzător în fața AFM pentru implementarea proiectului;

d) să asigure înregistrarea în evidența contabilă a tuturor documentelor privind operațiunile aferente prezentului contract, precum și arhivarea acestora, conform reglementărilor contabile în vigoare;

e) să plătească toate taxele, impozitele și contribuțiile pe care le datorează potrivit reglementărilor legale și în termenele prevăzute de acestea;

f) să permită reprezentanților AFM accesul la sediile sale și la amplasamentele proiectului pentru inspectarea activităților ce se realizează din finanțarea acordată și examinarea registrelor și a evidențelor contabile, precum și a altor documente relevante în legătură cu derularea proiectului;

g) să nu sponsorizeze activități cu impact negativ asupra mediului, pe întreaga perioadă de valabilitate a contractului;

h) să informeze AFM și să prezinte documentele corespunzătoare în cazul în care survin modificări cu privire la informațiile furnizate cu ocazia prezentării cererii de finanțare nerambursabilă sau pe parcursul derulării prezentului contract, în termen de maximum 10 zile de la producerea respectivei modificări;

i) în îndeplinirea prezentului contract, să nu prezinte date, informații sau înscrisuri false, eronate ori incomplete;

j) să furnizeze în maximum 5 zile lucrătoare de la notificarea AFM orice informații suplimentare considerate necesare pentru îndeplinirea prezentului contract;

k) să specifice în cazul oricărui demers publicitar efectuat în legătură cu proiectul, în orice formă și în orice mediu, că acesta

este realizat în cadrul Programului derulat de Ministerul Mediului și Pădurilor și finanțat prin Administrația Fondului pentru Mediu.

4.2. AFM se obligă:

a) să asigure finanțarea proiectului numai pentru cheltuielile eligibile ale proiectului, stabilite potrivit anexei nr. 1, în condițiile menționate în prezentul contract, în limita veniturilor încasate și disponibile alocate Programului prin bugetul anual propriu de venituri și cheltuieli;

b) să pună la dispoziția beneficiarului informațiile legate de finanțare.

ARTICOLUL 5

Răspunderea contractuală

5.1. Nerespectarea de către beneficiar a oricăreia dintre obligațiile/clauzele asumate prin prezentul contract constituie caz de culpă.

5.2. Constituie caz de culpă și următoarele fapte ale beneficiarului:

a) comite nereguli de ordin financiar în legătură cu proiectul, stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă;

b) situația economico-financiară a acestuia nu mai asigură condiții de realizare a proiectului.

5.3. Beneficiarul își asumă integral răspunderea pentru prejudiciile cauzate terților din culpa sa pe parcursul derulării contractului, AFM fiind degrevată în totalitate de orice responsabilitate.

5.4. Beneficiarul își asumă integral răspunderea pentru sistemele instalate de către instalator, precum și pentru soluțiile tehnice adoptate în legătură cu proiectul. AFM își rezervă dreptul de a suspenda finanțarea pe o perioadă determinată, în funcție de veniturile încasate și alocate programului respectiv, precum și în cazul rectificării bugetului de venituri și cheltuieli.

5.5. Beneficiarul își asumă integral răspunderea pentru efectuarea lucrărilor de instalare a sistemelor de încălzire în lipsa acordurilor, avizelor, autorizațiilor și a altor documente necesare.

5.6. Beneficiarul suportă taxele, comisioanele, cheltuielile profesionale și orice alte cheltuieli ocazionate de pregătirea, încheierea, executarea, punerea în aplicare și finalizarea prezentului contract și a tuturor documentelor și activităților aferente.

5.7. Beneficiarul rămâne direct răspunzător pentru toate consecințele financiare directe sau indirecte antrenate de încetarea contractului înainte de termen din culpa ori la inițiativa sa.

5.8. Orice caz de culpă și orice disfuncționalitate apărute pe parcursul derulării prezentului contract vor fi notificate beneficiarului de către AFM, în maximum 5 zile de la constatare. Dacă deficiențele menționate nu sunt înlăturate în termen de maximum 15 zile de la data notificării, AFM are dreptul de a lua următoarele măsuri:

a) sistarea temporară a utilizării finanțării, până la remedierea cauzelor care au dus la sistare;

b) sistarea definitivă a finanțării și rezilierea unilaterală a contractului, cu recuperarea sumelor virate către beneficiar, în condițiile Codului de procedură fiscală/Codului de procedură civilă.

ARTICOLUL 6

Încetarea contractului

6.1. Prezentul contract încetează de drept:

a) la data prevăzută în contract;

b) la data intervenției unui act de autoritate;

c) la apariția unor circumstanțe care nu au putut fi prevăzute la data încheierii acestuia și care conduc la modificarea clauzelor contractuale în asemenea măsură, încât îndeplinirea

acestui ar fi contrară AFM și interesului public; acest fapt va fi notificat beneficiarului în termen de 10 zile de la momentul apariției unor astfel de circumstanțe sau de la momentul în care AFM a avut cunoștința de apariția unor astfel de circumstanțe.

6.2. Prezentul contract încetează la inițiativa beneficiarului, prin renunțare, cu un preaviz scris de maximum 30 de zile, în cazul imposibilității obiective a acestuia de a realiza proiectul. Acest fapt implică restituirea finanțării conform art. 5 pct. 5.8 lit. b).

6.3. Prezentul contract încetează, prin reziliere, la inițiativa AFM, în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor contractuale asumate de către beneficiar; în acest caz, beneficiarul este obligat la plata de daune-interese, în cuantum egal cu suma trasă din finanțare; în situația în care încetarea contractului intervine înainte de termenul stabilit pentru prima tragere, beneficiarul nu este obligat la plata de daune-interese.

ARTICOLUL 7

Forța majoră și cazul fortuit

7.1. Prin *forță majoră* și/sau *caz fortuit* se înțelege un eveniment independent de voința părților, imprevizibil și insurmontabil, intervenit după încheierea contractului și care împiedică părțile să își execute, total sau parțial, obligațiile contractuale.

7.2. Partea care invocă forța majoră are următoarele obligații:

a) de a o notifica celeilalte părți în termen de 5 zile de la data apariției;

b) de a transmite în termen de cel mult 30 de zile de la data producerii evenimentului considerat a fi caz de forță majoră certificatul de forță majoră emis de autoritatea competentă;

c) de a comunica data încetării în termen de 5 zile de la încetare;

d) de a lua orice măsuri care îi stau la dispoziție în vederea limitării consecințelor.

7.3. Dacă nu se procedează la anunțare în condițiile și în termenele prevăzute, partea care o invocă va suporta toate daunele provocate celeilalte părți prin lipsa notificării.

7.4. Îndeplinirea contractului va fi suspendată în perioada de acțiune a forței majore, dar fără a prejudicia drepturile ce li se cuveneau părților până la apariția acesteia.

7.5. Forța majoră, comunicată și dovedită în condițiile pct. 7.2, exonerează de răspundere partea care o invocă.

7.6. Dacă forța majoră și/sau consecințele acesteia durează sau se estimează că va/vor dura mai mult de 3 luni, părțile se obligă să negocieze cu bună-credință în vederea identificării soluției celei mai bune:

a) încetarea contractului, fără ca vreuna dintre părți să poată pretinde celeilalte daune-interese;

b) modificarea contractului.

7.7. Prevederile de mai sus se aplică și în caz fortuit.

ARTICOLUL 8

Cesiunea

Prezentul contract, precum și toate drepturile și obligațiile decurgând din acesta nu pot face obiectul niciunei cesiuni totale sau parțiale.

Administrația Fondului pentru Mediu

Președinte,

.....

ARTICOLUL 9

Litigii

9.1. Orice diferend rezultat din interpretarea și/sau executarea prezentului contract se va rezolva, pe cât posibil, pe cale amiabilă.

9.2. În cazul în care o soluție amiabilă nu este posibilă, litigiul se supune spre soluționare instanțelor judecătorești competente în a căror rază teritorială își are sediul AFM.

ARTICOLUL 10

Dispoziții finale

10.1. Beneficiarul este de acord ca AFM să publice date privind rezultatele implementării proiectului.

10.2. Orice notificare în baza prezentului contract se face în scris, la următoarele adrese:

— pentru AFM: municipiul București, Splaiul Independenței nr. 294, corp A, sectorul 6;

— pentru beneficiar:

În cazul în care beneficiarul dorește să fie notificat la o altă adresă sau și-a schimbat adresa, aceasta va fi comunicată în scris la AFM. Notificările făcute beneficiarului la adresa sus-menționată sau la o altă adresă comunicată ulterior se consideră a fi aduse la cunoștință acestuia. Sub condiția ca acestea să fie confirmate ulterior, notificările se pot transmite și prin fax, la următoarele numere telefonice:

— pentru AFM:

— pentru beneficiar:

10.3. Prezentul contract constituie titlu executoriu, potrivit art. 13 alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, fiind întocmit, interpretat și executat conform legislației române și guvernate de aceasta.

10.4. Prin semnarea prezentului contract, inclusiv în caz de semnare prin procură, noi, reprezentanții legali ai beneficiarului, am luat cunoștință de prevederile Codului penal privind falsul în declarații.

10.5. Anexele, pe care beneficiarul declară că le cunoaște și le acceptă, fac parte integrantă din prezentul contract.

10.6. Prezentul contract, inclusiv anexele la acesta, poate fi modificat și/sau completat numai cu acordul părților, prin act adițional.

10.7. Prin excepție de la prevederile pct. 10.6, nu este necesară întocmirea unui act adițional pentru modificările din coloana nr. 4 („Data programată”) și coloana nr. 5 („Suma”) din anexa nr. 2 la contract, dacă acestea nu implică și modificarea duratei de realizare a proiectului sau modificarea valorii totale a proiectului.

10.8. Sumele neutilizate la tragerile programate se vor reporta la tragerile ulterioare, cu această destinație. Solicitarea privind decalarea datei programate de depunere a cererii de tragere și/sau modificarea sumei de tras se transmite în scris, cu cel puțin două zile înaintea momentului la care se dorește ca această modificare să intre în vigoare.

10.9. Prezentul contract s-a semnat la data de, la sediul AFM, în 4 exemplare, toate având valoare juridică egală, dintre care 3 exemplare pentru AFM și un exemplar pentru beneficiar.

10.10. Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul contract de finanțare.

Beneficiar

Președinte,

.....

ANEXA Nr. 1

la Contractul pentru finanțare nerambursabilă nr. /

CAPITOLE ȘI SUBCAPITOLE DE CHELTUIELI ELIGIBILE

CAPITOLE ȘI SUBCAPITOLE DE CHELTUIELI ELIGIBILE

Administrația Fondului pentru Mediu

Beneficiar

Președinte,

.....

ANEXA Nr. 2

la Contractul pentru finanțare nerambursabilă nr. /

GRAFIC DE FINANȚARE NERAMBURSABILĂ

Nr. crt.	Data depunerii cererii de tragere	Suma
0	1	2
1.		
2.		
....		
Total:	X	

Administrația Fondului pentru Mediu

Beneficiar

Președinte,

.....

ANEXA Nr. 3

la Contractul pentru finanțare nerambursabilă nr. /

Solicitant

Sediul

C.U.I.

Cont nr., deschis la Trezoreria

Nr. de înregistrare la Administrația Fondului pentru Mediu

Către

Administrația Fondului pentru Mediu

CERERE DE TRAGERE

Nr. /

În baza Contractului pentru finanțare nerambursabilă nr. din / /, vă rugăm să aprobați prezenta cerere de tragere, pentru suma de lei, din finanțarea nerambursabilă în valoare de lei.

Această sumă va fi utilizată pentru plata cheltuielilor eligibile aferente activităților desfășurate în perioada

Documentele justificative: situații de lucrări executate de beneficiar, cuantificate valoric (după caz), facturi fiscale, ordine de plată, extrase de cont și/sau alte documente justificative, respectiv chitanțe fiscale, cecuri, registre de casă, ordine de deplasare (după caz), facturi externe (traduse autorizat în limba română), documente de transport, packing list, dispoziții de plată externe, declarații vamale (pentru importurile din afara Uniunii Europene), extrase de cont, documente de transfer al fondurilor (în cazul importurilor), contracte cu terți pentru achiziția de bunuri/servicii/lucrări (în situația în care contractul este redactat într-o limbă străină, se va prezenta și traducerea autorizată a acestuia în limba română), proces-verbal de recepție bunuri/servicii/lucrări, certificate de calitate și de garanție, declarația de conformitate (a producătorului utilajului), precum și alte documente relevante sunt anexate la prezenta cerere de tragere, în original sau în copii.

Situția finanțării la data prezentei cereri de tragere

Suma totală aprobată conform contractului de finanțare	Suma acordată până la data prezentei cereri de tragere	Suma solicitată prin prezenta cerere de tragere	Suma aprobată prin prezenta cerere de tragere	Suma totală trasă din finanțare, inclusiv suma aprobată prin prezenta cerere de tragere	Suma rămasă de tras din finanțarea aprobată (col. 1—5)
1	2	3	4	5	6

Cunoscând prevederile Codului penal privind falsul în declarații, declar că am verificat datele din prezenta cerere și, în conformitate cu informațiile furnizate, o declar corectă și completă.

Reprezentantul legal al beneficiarului,

Numele și prenumele

Funcția

Semnătura

L.S.

Aprobat

Administrația Fondului pentru Mediu

Președinte

Serviciul juridic

Director tehnic

Șef Serviciu implementare și monitorizare

Referent de specialitate

NB1: Coloanele 1, 2 și 3 se completează de către beneficiar, iar coloanele 4, 5 și 6, de către salariații Administrației Fondului pentru Mediu.

NB2: După aprobare, o copie a cererii de tragere va fi înmănată beneficiarului.

ANEXA Nr. 4

la Contractul pentru finanțare nerambursabilă nr./.....

LISTA

documentelor justificative pentru efectuarea plăților de către Administrația Fondului pentru Mediu

1. Situații de lucrări executate de beneficiar, cuantificate valoric (după caz)
2. Facturi fiscale, ordine de plată, extrase de cont și/sau alte documente justificative, respectiv chitanțe fiscale, cecuri (după caz)
3. Facturi externe (traduse autorizat în limba română), documente de transport, packing list, dispoziții de plată externe, declarații vamale, extrase de cont, documente de transfer al fondurilor (în cazul importurilor)
4. Contracte cu terți pentru achiziția de bunuri/servicii/lucrări (În situația în care contractul este redactat într-o limbă străină, se va prezenta și traducerea autorizată a acestuia în limba română.)
5. Proces-verbal de recepție bunuri sau servicii
6. Certificate de calitate și de garanție
7. Declarația de conformitate (a producătorului utilajului)
8. Dovada plății integrale a facturilor aferente tragerii anterioare
9. Declarație privind respectarea prevederilor legale specifice achizițiilor publice
10. Proces-verbal la terminarea lucrărilor
11. Proces-verbal la punerea în funcțiune
12. Autorizație de construire
13. Alte documente relevante

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

